

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

(דף קכט ע"א) דאנפוי חוורין מסטרא דאנשי חיל, ואית בר נש דאנפוי סומקא מסטרא דיראי
אלהי"ם, ואית בר נש דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי אמת, ואית בר נש דאנפוי אוכמין מסטרא
דשונאי בצע, לקבליהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו בלהו חשוכין, אנפין מסטרא דימינא
בישא עופרת, דמתרבין מליחה חוורא, אינון עבים וגסים, ועינוי גסים ועבים, וגופיה עב וגם,
מסטרא דימינא מוחא, חוורא פכספא, זרע אברהם אהבי (ישעיה מא ה), ומאן דאיהו אנפוי וגופיה
וכל אברין דיליה גסין ועבים, איהו עצל פבד חשוה, ומסטרא דהאי ליחה אתמר באברהם
(בראשית טו יב) ותרהמה נפלה על אברם, והנה אימה חשבה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהי
זוהמא דהטיל נחש בחנה, ומסטרא דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומסטרא דהאי ולא שמעו אל
משה מקצר רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטרא דהאי ויכבד לב פרעה (שם ט ז) ועבדיו, ואיהי
כובד המס וכובד המלאכה.

אנפין ירוקין, אינון מסטרא דמרה, ירוקין חשוכין, והאי בר נש איהי קל, בהפוכא דליחה דאיהי
פבדה, האי קל והאי פבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין במהירו ואקדיים פסיבו,
והאי קשיש פסיבו, ואיהו מאוחר פסיבו, האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות, בגין
דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני דמפתי לבני נשא, אסתמר מניה, והאי ירוקא פקחא לביש, האי
כל מה דאית בלפיה שפיד לבת, והאי גניז לון לגאון, האי כל עובדוי בעפוכא, ודא כל עובדוי
במהירו, ואיהו יבש גופא ואנפין וכל אברין דיליה, בהפוכא דאחרא, בגין דגיהנם דאיהי מרה
ירוקא אוקיד ביה דאיהי פלעם, פעסן איהו ודאי, דאוקיד ביה נורא לפום שעטא ומיד שכיח,
הכי כל עובדוי בעי למעבד במהירו, ואחרא דאיהו פבד פנחת, דא בהפוכא דדא, דא נחש ודא
שרת, דא מיא ודא אשא, מיא דמי טופנא דחביל כל בשרא, האי אחרא מניה גפרית ואש.

אנפין סומקין מסטרא אחרא, האי אתחזי בינוני לא גם ולא יבש, האי אתאדם מסטרא דמאדים,
אושיד דמא איהו, אסתמר מניה, ותריין אינון בהפוכא סומק ואופם, דא בינוני במתקלא, ודא
בהפוכא מסטרא אחרא, דא שמחן ודא עצבי, שמחן מסטרא דדם, שחוק הפסיל, ודא עצבי
מסטרא דמרה אוכמא, דא גזיל ושפיד דמא, ואיהו וותרון, ודא פניש קובץ על יד.

מסטרא דדכיו בהפוכא, אנשי חיל אנפין חוורין מסטרא דמוחא, יראי אלהי"ם מסטרא דלבא,
אנשי אמת מסטרא דפומא, שונאי בצע מסטרא דגופא, והא אוקמוה אנשי חיל יראי אלהי"ם
אנשי אמת שונאי בצע מסטרא דאדני, שעור ומדה דלהון יהו"ה מלגאון ומלבר, י אתלבש
באנשי חיל ודא מוחא דתמן חכמה, ה' ביראי אלהי"ם דאיהו לבא, ותמן דחילו ורחימו דאינון
י"ה בימינא ובשמאלא, ואינון נסתרות במוחא ובלבא, ו' אתלבש בפומא מסטרא דאלין דאינון
אנשי אמת, ה' אתלבש בגופא מסטרא דאלין שונאי בצע, ואינון תורה ומצוה, ועלייהו אתמר
והינגלות.

אנפין עגולין מסטרא דנקודי, דאינון קמ"ץ פת"ח צר"י סגול שב"א חל"ם חר"ק שר"ק שור"ק,
מלכות עגולא דבלהו. תא חזי, תשע זמנין יהו"ה, בכל ספירה וספירה נקודה דיליה, ואיהו יהו"ה

במלכות בלא נקודה, ואלין אינון נקודין דמחייבין פל ספירה וספירה, תשע נקודין אינון חד יהו"ה בקמ"ץ, תניינא יהו"ה בפתח, תליתאה יהו"ה בציר"י, רביעאה יהו"ה בסגול"ל חמשאה יהו"ה בשב"א, (דף קכט ע"ב) שתיתאה יהו"ה בחל"ם, שביעאה יהו"ה בחיר"ק, תמינאה יהו"ה בשלש נקודות, תשיעאה יהו"ה בשור"ק, מלכות יהו"ה פלילא מבלהו. קמ"ץ אתקרי בנקודה דא מסטרא דכתר עלאה דאיהו סתים בקמ"ץ, דאיהו סתים במחשבה, דלא ידע בר נש מה דאית בגייה, ומאן דאיהו לגו סתים במחשבה, עלת העלות קרינן ליה.

ואתקרי פת"ח בנקודה דא - מסטרא דחכמה, דבה אתפתח ואתגליא מחשבה סתימא, כגוונא דא לעילא פדיוקנא דא, לתתא פדיוקנא דא ותרין נקודין אתגליאו באימא, בכתרא עלאה סתימין אינון, ואתעבירו צרי יהוה, עליהו אתמר (בראשית ב ז) ויניצר יהו"ה, פי פי"ה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד), ציר תרין עלמין עלמא דין ועלמא דאתי.

סגול"ל דא חסד, ביה שכינתא איהו סגולת"א לעילא, סגול"ל לתתא, סגולתא ורחימא מסטרא דימינא, שב"א כגוונא דא. מסטרא דשמאלא, פי בא"ש יהו"ה נשפט (שם סו טז), ותפול שבא ותקחם (איוב א טו), שבה עמדי (בראשית כט יט) דאיהי שכינתא דאתקרי שב"א מסטרא דשמאלא. ואתקרי חל"ם כגוונא דא מסטרא דעמודא דאמצעייתא, משם רועה אבן ישראל (שם מט כד), אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (תהלים קיח כב), פל מרגליתא יקירא איהי בחל"ם, הדא הוא דכתיב (שמות כח יט) לשם שבו ואחלקמה, וביה ונחלקמה חלום (בראשית מא מא).

חיר"ק אתקרי מסטרא דשוקא ימינא כגוונא דא. ביה חקירה, החקר אלוי"ה תמצא (איוב יא ז), ואיהו קרח הנזרא, קרח מההוא נזרא (יחזקאל א כב) דאיהו עמודא דאמצעייתא. שר"ק הוד אתקרי, כגוונא דא יהוה, מתמן אתקריאת שכינתא שר"ק, קשר המרכבה, ואיהו הוד דמשה, ביה אשתלימו חמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית (שמות כו כז), כחושבן ה' דיליה, אשתאר ו"ד הו פרצופין, עליה אתמר (שם טז) עשר אמות ארד הקרש, קרש, קשר.

שורק ינהוויהו, דא צדיק, דאיהו קושר המרכבה, דאיהי שכינתא עם קודשא בריה הוא, הדא הוא דכתיב (ד"ה א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ודא דמתרגמינן דאחיד בשמיא ובארעא, ועליה אתמר (ירמיה כא) ואנכי נטעתיה שורק בלה זרע אמת, זרע אמת הוא ודאי, דאתמר ביה (מכה ז כ) תתן אמת ליעקב, איהו זרע, ושכינתא עזר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב יח) אעשה לו עזר כנגדו, פל אלין נקודין אתחייבו בשמא (ג"א אתחייב שמא) קדישא מסטרא דתשע ספירן, ומלכות פלילא דבלהו, אהבת פלולתיה (ירמיה ב ב), הא הכא אנפין עגולין דלעילא, נקודין בנקודין.

ואית אנפי רבבי, ואנפי זוטרי, אנפין דרחמי, ואנפין דזעם, דבהון וא"ל זועם בכל יום (תהלים ז יב), ובגין דא אמר למשה המתן לי עד שייעברו פנים של זעם, ומיד ויעבור יהו"ה על פניו ויקרא, יהו"ה יהו"ה א"ל רחום וחנון (שמות לד ו), דאינון ברזא דאת וא"ו, תלת עשר מכילן, א' דבאמצעייתא דוא"ו ארד אפים מאי אפים דיליה ו"ו, דבהון מארד אנפין על חייביא, ומרחם על עלמא, ועלייהו אתמר (במדבר ו כה) יאה יהו"ה פניו אליה ויחנה. ישא יהו"ה פניו אליה, ה' ה'

אינון גוונין דאנפין חוור וסומק, וחוטמא איהו אריה אנפין, יו"ד פומא פללא דתלת דרגין, י
חוט בעגולא, ו' לשון, ד' פללא דארבע תקונין שפון ושינים וחד וגרין.

תא חזי אתמר באדם (איוב יד כ) משנה פניו ותשלחהו, ומאן גרים ליה שנויא דאנפין, לשנאה ליה
דלא ישתמודען ביה מארי דדינא, האי איהו שנוי מקום שנוי השם שנוי מעשה. ועוד נקודין
אינון סגולין דנהרין (נ"א בחדין) נקודה דאורייתא, ואינון נענועין דאתנון, לקבל פרקין וערקין, דאינון
נענועין דאברין דגופא. ואתקריאו באלין שמחן, ק"דומיאל (נ"א ק"דמיאל) (ס"י קמואל) מ"לכיאל
צ"וריאל הא קמין באתווי, פ"דאל ת"זמיאל ח"סדיאל הא פתח, צ"וריאל ר"זיאל י"זפיאל הא צרי,
ס"מטוריה (דף קל ע"א) ג"זריאל (נ"א ג"בריאל) ו"ענאל ל"מואל הא סגול, ש"מעיאל ב"רכיאל א"הניאל
הא שבא, ח"ניאל ל"הריאל (נ"א ל"הדיאל) מ"חניאל הא חלם, ח"זקיאל ר"הטיאל ק"רשיאל (נ"א
ק"דושיאל) הא חרק, ש"מועאל ר"עמיאל ק"ניאל הא שרק, ש"משיאל ר"פאל ק"דשיאל הא שרק,
הא תמניא ועשרין שמחן, דאתמר בהון (תהלים קיא ו) פח מעשיו הגיד לעמו, ופאין אנפין דנהרין
בהון אלין שמחן, ואינון לקבל י"ד פרקין היד ומינא ולקבל י"ד פרקין היד שמאלא, יהו"ה
אלהינו יהו"ה, כוז"ו במוכס"ו כוז"ו, עליהו אתמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני,
ואם לאו עליהו אתמר (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע.

חוטמא אריכא, דא הוא בר נש דאית ביה רחמי, חוטמא קמיטא מארי דרוגזא איהו, חוטמא
עקימא מסטרא דחויא איהו בכל אבר דחב בר נש ההוא חויא איהו כריכא תמן ועקים ליה,
בין באודנין בין בעינין בין בחוטמא בין בפומא, ועליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון
וגומה, וכל פאבין דבני נשא דאינון תקיפין, דאתמר בהון (דברים כח נט) וחקלים רעים ונאמנים, הוא
דנשיד לון ההוא חויא ככמה נשיבין בההוא אבר דחב, עד דאתפרע מההוא חובא, ובגניניה
אתמר אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, לא יפסיק ביחודא בעלותיה, והא כתיב בכל
פקודין (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם, אמר להם בגין דא אמרו אבל עקרב פוסק בגין
דקטיל. תא חזי בחוטמא אית תרין נוקבין, מחד נפיק רוחא, ומחד נפיק תננא, הדא הוא דכתיב
(דברים כט יט) פי אז יעשן אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, ברוחא קריר אמר (שמות טו ח) וברוח אפיה
נערמו מים, בתננא דסליק פעשן אמר (שם) נשפת ברוחה פסמו ים.

אודנין אית בהון אדרין ואכסדרין, ועליהו אמר דוד שיר למעלות, דאינון פי גבוה מעל גבה
שמר, וגבהים עליהם (קהלת ז ז), אי אינון אטימין אודנין לתתא, הכי אינון אטימין תרעין דשמיעה
לעילא לגביהו, ואינון תרעין דאתמר בהון (תהלים סה ג) שומע תפלה, שמע ישראל (דברים ו ד), מתמן
צריך לכוננא בשמיעה. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא שמיעה באן אתר תליא לעילא.

אמר ליה ברי ראה הוא פסא למזרח, דמתמן נהורא נפיק לעולם, כמה דאוקמוה מארי מתניתין,
מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה איהו למזרח, ואתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה יהודה.
מערב דא פומא דתמן ערוב דכלא, ותמן מתערבין כל חיילין וכל דרגין, ומחנה אפרים למערב,
ומטה למערב בין צפון לדרום. שמיעה לקבל שלחן בצפון, ותמן דחילו, הדא הוא דכתיב (חבקוק

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

ג ב) יהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי, וּמַחֲנֶה דָן לְצַפּוֹן, וְאַזְן דְּמוֹת אֱלֹהִים, וְדַתְמַר בֵּיהּ אֱלֹהִים בִּינְהּ, דְּאִיהִי נְפִי עוֹז לְצַפּוֹן. רִיחָא לְדָרוּם, רִיחַ נִיחַח לִיהו"ה (ויקרא א ט), וְאִית לְחוּטְמָא תְרִין נוֹקְבִין, כְּלִילָן מְדִינָא וְרַחֲמִי, וְאִינּוֹן י' י', חוּטְמָא ו' בְּאַמְצַעִיתָא, תְרִין עֲנֻזוֹת אִינּוֹן דִּילִיהּ, וְדַתְמַר לְגַבִּי מַחֲנֶה רְאוּבֵן לְדָרוּם רְאוּ בֵן, תְרִין נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא אִינּוֹן לְקַבֵּל לְאָהּ וְרַחֵל, חוּטְמָא בְּאַרְחָה מִישׁוּר בִּינֵיהוּ דָא יַעֲקֹב.

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, מְנָא לָךְ דְּאִימָא (נ"א דְּבִינָה) אִיהִי לְצַפּוֹן, וּבִיהּ תְלִיא שְׁמִיעָה, אָמַר לִיהּ בְרִי חֲמִשִּׁין תְרַעֲזִין אִינּוֹן דְּבִינָה, וּבִיהּ מִיִּיחָדִין כ"ה כ"ה אֲתוּוֹן תְרִין זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא, וְיִשְׂרָאֵל אִיהוּ בֵן י"ה, בִּינָה וְדָאִי כְּלָלָא דְתַלְתָּת אֲתוּוֹן אָבָא וְאִימָא וּבְרָא, וּבְגִין דָּא שְׁמִיעָה בֵּיהּ תְלִיא, לִית תְּקוּנָא מְאֲלִין אַרְבַּע אֲתוּוֹן דְלָא אֲתַכְּלִילֵן בֵּיהּ עֶשֶׂר סְפִירוֹן, דְּאִינּוֹן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאַרְבַּע אֲתוּוֹן דְּאִינּוֹן יהו"ה אִיהוּ לָא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אֲתָר, אִיהוּ שְׁמַע דְּשְׁמַאֲלָא (דף קל ע"ב) לְיִשְׂרָאֵל, וְאֲסַתְּפַל בִּימִינָא עֲלֵיהּ, וּבְדָרוּם אִיהוּ מְרַחֵף עֲלֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וּבְמַעְרַב אִיהוּ מְמַלֵּל עֲמַהוֹן, שְׁנוּבִין אִינּוֹן בְּמַאֲנֵי דְגוּפָא, אָבָל בֵּיהּ לִית שְׁנוּבִיא כְּלָל, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי יְהו"ה לֹא שֶׁנִּיתִי.

וּבְכָל אָבָר וְאָבָר (דְּאִיהוּ נְרָא דְכָל פְּקוּדָא) פְּעִי בַר נֶשׁ לְאַמְלָכָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלִתְקוּנָא לִיהּ אֲתָר דְּכִיָּא וְנִקְיָא לְשִׁרְיָא לִיהּ תַּמּוֹן, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ בַר נֶשׁ לְבַעֲרָא מִינֵיהּ מִכָּל אָבָר וְאָבָר, כָּל מַחְשְׁבִין וְכָל הִרְחוּרִין בִּישִׁין דְּטַנּוּפִין דְּאִינּוֹן קְלִיפִין, וְצְרִיךְ לְאוּקְדָא לֹזן בְּכָל פְּקוּדִין כְּשִׁרִין, דְּשִׁרְיִין עַל כָּל אָבָר וְאָבָר דְּאִינּוֹן נְרוֹת, דְּכָל פְּקוּדָא נֵר אֲתַקְרִיאַת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ו כג) כִּי נֵר מִצְּוָה, נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם (שם כ כז), וּבִיהּ צְרִיךְ לְמַהוּי (שם) חוּפֶשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וְלְבַעֲרָא מִינֵיהּ שְׁאוּר וְחִמִּץ מוּץ וְתַבּוֹן, שְׁאוּר וְחִמִּץ מִן הָעֵסֶה (נ"א הַטְּפָה), מוּץ וְתַבּוֹן מִן הַחֲטָה, לְשִׁרְיָא תַּמּוֹן י"ה, י' בְּעֵסֶה דְּאִיהִי טְפָה, ה' בַּחֲטָה, דְּאִיהִי לְבַעֲרָא חֵט מִן ה' דְּאֲשַׁתְּאַרְת סֵלַת נִקְיָה.

דְּכָל פְּקוּדָא דְשִׁרְיָא עַל כָּל אָבָר וְאָבָר אִית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וְכָל חֲזִילִין וּמִשְׁרְיִין דְּמִלְאָכִין דְּתַלְיִין מִינֵיהּ, כְּלָהּ אֲתַכְּנִישׁוּ לְהַהוּא אָבָר, וְנִטְרִין לִיהּ מִכָּל מְרַעֲזִין בִּישִׁין, וּמִאֵן דְּחֲלִיף לֹזן אוּ קְרָא לֹזן בְּאָבָר דְלֹא דְלֹהוֹן, וְלֹא אִינּוֹן מְמַנֵּן עֲלֵיהּ, אִיהוּ אֲכַחִישׁ סְדוּרָא דְעוּבָדָא דְבְּרָאשִׁית, וְלֹא מִתְכַּנְּשִׁין לְגַבִּיהּ, לְמַלְכָּא דְשׁוּי מְמַנֵּן עַל מַלְכוּתֵיהּ, וּפְלִיג לֹזן עַל כָּל אֲתָר וְאֲתָר, וְאָמַר לֹזן אֲנִתָּ תְהֵא מְמַנָּא עַל אֲתָר כְּךָ וְכָךְ, וְאֲנִתָּ כְּךָ וְכָךְ, וְלְכָל חַד שְׁוִי לִיהּ בְּאֲתָר יְדִיעַ, וּבְמַלְכָּה יְדִיעַ, לִית לִיהּ חֲלוּף בְּאֲתָר אַחְרָא.

אָבָל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְשְׁלֵטְנוּתֵיהּ בְּכָל אֲתָר כְּנִשְׁמַתָּא דְשְׁלֵטְנוּתָהּ עַל כָּל אָבָר וְאָבָר, מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, בְּכָל אֲתָר דְקָרִי לִיהּ בַר נֶשׁ עָנִי לִיהּ, אָלָא אִם תְּהוּא אֲתָר דְּהַהוּא אָבָר אִיהוּ פְּגָם בְּחוּבָה דְעֵבִיד בַר נֶשׁ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא שְׁרִיא בְּהַהוּא אָבָר, דְעֵלִיָּה אֲתָמַר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב.

וְאָבְרִין דְּבַר נֶשׁ כְּלָהּ אִינּוֹן מְסוּדְרִין עַל סְדְרֵי בְּרָאשִׁית, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי בַר נֶשׁ עוֹלָם קָטָן, וּמִאֵן דְּאֲמַלְיָה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עַל כָּל אָבָר וְאָבָר, כְּאֵלּוּ אֲמַלְיָה לִיהּ עַל כָּל עֲלָמָא, וְאֲגָרָא

דבר נש דאמליך ליה על כל אבר ואבר לא אתייהוב רשו לגלאה, דאלין אינון טעמי מצוות דלא
אתייהובו לגלאה, בגין דלא יהא בר נש עובד לקודשא בריה הוא על מנת לקבל פרוס, אבל ברי
מלין אלין דלא צריכין לאתגליא, יהון טמירין בלבד, עלייהו אתמר (ישעיה כג יח) לאכול לשבעה
ולמכסה עתיק, מלין עתיקין דלא אתמסרו לגלאה יהון טמירין בלבד.

תא חזי פד בר נש מתעטר בפעטופא דמצוה, ומנח תפלין, וקרי ליה בקריאת שמע, הא תקין ליה
פרסא פעטופא דמצוה, והא אוקמוהו והוכן בחסד פסא (שם טז ה), ובתפלין איהו מעטר ליה,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליה, וקרא ליה בקרא לשרייה על פרסא דתקין
ליה שמע ישראל, הכי קודשא בריה הוא מתקן ליה ביהוה עלמא פרסא ועטרה, וכמה דאיהו
נחית ליה תמן, ויקום פרסא בגיניה, ואמליך ליה על כל מלאכין (נ"א תילין) ומשריין דתמן, הדא
הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדתת הים ובעוף השמים וגומר, ורזא דמלה (שמואל א ב ז) פי מכבדי
אכבד ובזי יקלו.

וכמה דנחית (ס"א דמגין) ליה בכמה נגונין דשירות תושבחות והודאות, הכי בד סליק לעילא
בלהו חינון דמרפבות, ומשריין דמלאכין קדישין, דחיות ואופנים ושרפים, פתחין ליה (נ"א פרישן)
גדפיהו בחדווא בנגונא לקבלא ליה, הא הכא אגרא דעלותא ותקונין דילה דאיהי פקודא חדא.

פקודא דברית מילה, בגזירו דערלה ופריעה, כמה דאיהו אעבר מההוא אבר כל אלין קליפין
דאלהים אחרים, ותקין ביה אתר לשריא ביה שכינתא תמן, דאיהו אות ברית מילה, הכי
קודשא בריה הוא פד נשמתייה (דף קלא ע"א) סליקת לעילא, הדא הוא דכתיב (דברים ל"ב) מי יעלה
לנו השמימה, קודשא בריה הוא אעבר מניה כל מלאכי חבלה ומקטרגין דלא יקרבו לגביה
בגין דשמא דיהו"ה שריא עליה דתשפח ליה באלין תיבין מי יעלה לנו השמימה, ראשי
תיבות מיל"ה, וסופי תיבות יהו"ה, בשמיה סליק לעילא נשמתייה, ובההוא זמנא יתקיים ביה
(שם כח ז) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליה וראו ממה ויבוא דאיהו מקבל עליה כל
פקודין דעשה, בדחילו ורחימו, הכי אמליכין ליה לעילא חילין ומשריין, על אלין עלמין דתקין
ליה קודשא בריה הוא לעילא, ומקבלין ליה עלייהו בדחילו ורחימו דמאריהו.

ובזמנא דבר נש אשתדל באורייתא דאיהו אור, ובמצוה דאיהו נר, פאלו נהיר עמודא דעננא
ביממא קדם יהו"ה, ועמודא דאשתא בליליא, הכי פנונא דא בד אזיל לההוא עלמא, מה פתיב
ביה (שמות יג כא) ויהו"ה הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך, ולילה בעמוד אש להאיר
להם, למאן לנשמה ורוחא ונפשא דילה, דאינון לקבל כהן לוי וישראל, וכלא בזכו דאורייתא
דאיהי אור ונר.

וכל מאן דנטיר שבת ואוקיר ליה ומענג ליה בגין יקרא דקודשא בריה הוא, הכי קודשא בריה
הוא יחיב ליה אתר לעילא בנייהא דלא טרח ביה, ונח תמן מפל טרחא דהאי עלמא דטרח
בכמה גלגולין ועובדין, ברי תא חזי, כל פקודין אלין תליין בדיקנא דמלכא, ואית פקודין דאינון

על מנת לקבל פָּרַם, וְתַלְיִין מְדִיּוּקְנָא דְהַהוּא נַעַר דְלַעֲיֵלָא, וְצָרִיךְ לְפָרְשָׁא פֶּל פִּקּוּדֵי דְאֵינּוּן
בְּדִיּוּקְנָא דְמַלְכָּא.

אֵית (אלין) דְתַלְיִין מְרִישָׁא, וְאֵית (ואלין) דְתַלְיִין בְּעֵינֵינוּ, וְכַמְּה מְלָאכִין וּמִשְׁרַיִן עֲלָאִין דְאֵינּוּן
עֵינֵי יְהו"ה מְמַנָּן עֲלֵיהוּ, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין מִן אִוּדֵינֵן, וְכַמְּה מְלָאכִין דְאִתְקַרְיָאוּ אֲזִינֵי יְהו"ה
מְמַנָּן עֲלֵיהוּ, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין מְאֲנִפִין, וְכַמְּה מְלָאכִין דְאִתְקַרְיָאוּ פְּנֵי יְהו"ה מְמַנָּן עֲלֵיהוּ,
דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' ו') וְאִתְרַבְּעָה פְּנִים לְאַחַד, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין מְחֻטְמָא, וְכַמְּה מְלָאכִין
דְאִתְמַר בְּהוּן (תהלים קד' ד') עוֹשֶׂה מְלָאכִין רוּחֹת מְמַנָּן עֲלֵיהוּ, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין מְפּוּמָּא, וְכַמְּה
מְלָאכִים דְמְמַנָּן עַל קָלִין דְאִוּרֵיָתָא וְעַל דְבִוּרֵי, דְאִתְמַר בְּהוּן (קהלת י"ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת
הַקּוֹל וּבַעַל בְּנַפְּסִים יַגִּיד דְבָר, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין מִדְּוֵי דְמַלְכָּא, וְכַמְּה מְלָאכִין מְמַנָּן עֲלֵיהוּ
דְאִתְקַרְיָאוּ יְדֵין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א' ח') וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת בְּנַפְּיָהֶם, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין
מְגוּפָּא פְּעֻנְבִין דְאִתְפְּלָא.

אָמַר לִיה רַבֵּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, וְהָא לַעֲיֵלָא הָא אִוּקְמוּהָ דְלִית גּוּף וְלִית גּוּיָה, אָמַר לִיה בְּרִי, לַעֲלֵמָא
דְאִתִּי אִתְמַר דְאִתִּי אִמָּא עֲלָאָה, אַבְּל לְתַתָּא אֵית גּוּפָא בְּעֲלָמָא דִּין דְאִתִּי שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה,
וְגוּפָא אִתִּי אִוּרֵיָתָא, דְמֵינָה תַלְיִין פֶּל פִּקּוּדֵי, וְאֵית פִּקּוּדֵי דְתַלְיִין מְאֻת בְּרִית, וְכַמְּה מְלָאכִין
מְמַנָּן עֲלֵיהוּ דְאִתְקַרְיָאוּ מְאֵרֵי דְאוֹתוֹת, דְאִתְמַר בְּהוּן (בראשית א' יד') וְהָיוּ לְאוֹתוֹת, וְעֲלֵיהוּ אִתְמַר
לְמִשְׁחָה (שמות ג' יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת, וְהָאִי אִתִּהוּ אוֹת דְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מְמַנָּן עֲלֵיהּ, וְאֵית פִּקּוּדֵי
דְתַלְיִין בְּרַגְלֵי, וְכַמְּה מְלָאכִין מְמַנָּן עֲלֵיהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' יד') וְהַחֲיֹת רְצוּא וְשׁוֹב, וְאִתְמַר
בְּהוּן (ש' ט) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי תַלְיִין בְּלָהוּ מְגוּפָּא, בְּשַׁעְרָא דְתַלְיָא מְרִישָׁא, וְכָל נִימָא
וְנִימָא אַחֲזִי דְאִתִּהוּ מְלָאָה דְתַלְיָא מְרִישָׁא.

וְכָל מָאן דְפָשַׁע בְּפִקּוּדָא, כְּאֵלוּ פָשַׁע בְּדִיּוּקְנָא דְמַלְכָּא, וְכַמְּה נִשְׁמַתָּא דְאִתִּי בְּדִיּוּקְנָא דְמְאֵרִיהּ,
דְמִקְרִיבִים פִּקּוּדֵי אֵלִין, דְמֵינָה תַלְיִין פֶּל מְלָאכִין אֵלִין דְאִתְקַרְיָאוּ עֵינֵי יְהו"ה אֲזִינֵי יְהו"ה, וְכָל
תְּקוּנָא וְחִיָּלִין וּמִשְׁרַיִן דְגּוּפָא דְלַעֲיֵלָא, וְכַד סְלַקְתָּ נִשְׁמַתָּא פֶּל אֵלִין חִיָּלִין סְלַקִּין עִמָּה, וְכַד
נִחַתָּא פֶּל אֵלִין חִיָּלִין נִחַתִּין עִמָּה, אִתִּי סְלָם, וְהָנָה מְלָאכִי אֱלֹהִים (בראשית כח' יב) סְלַקִּין וְנִחַתִּין
בְּהַ, בְּהַ מְפָש, וְכַד סְלַקָּא, קָלָא נְחִית בְּרוּמֵי רְקִיעֵין לְכָל חִיָּלִין וּמִשְׁרַיִן, הָבּוּ יִקְרָא לְדִיּוּקְנָא
דְמַלְכָּא.

מְצוּהָ (דף קלא ע"ב) דְכָל פִּקּוּדָא, בֵּיה שְׂרִיָּא יְהו"ה, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּכָל אַבְרָ וְאַבְרָ, הוּא אֲשַׁתְּפַח
בְּאַרְבַּע גּוּוּנֵי דְשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גּוּוּנֵי דְעֵינָא, וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְאִוּדֵנָא, וּבְאַרְבַּע גּוּוּנֵי דְאַנְפִּין,
וּבְקָלָא וּבְדַבְרָא וּבְקַרְיָאָה וְאַמִּירָה, (ובעשיה דידן) וּבְכָל אַבְרָ וְאַבְרָ דְגּוּפָא אִתִּהוּ יְהו"ה, מְמַנָּא
עַל פֶּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ, דְבֵיה מְצוּהָ בְּאִתְ בְּ"ש, מ"צ י"ה, פ"ץ ו"ה, הָא מְצוּהָ יְהו"ה, מְצַפֵּן,
יְהו"ה בְּאִתְ בְּ"ש מְצַפֵּן. וְכַרִּי, פֶּל אַבְרָן אִתְקַרְיָאוּ פְּנוּיִן לְשִׁמָּא דְיְהו"ה, וְכָל מְלָאכִין דְתַלְיִין
מִתְּהוּא אַבְרָ בְּלָהוּ סְלַקִּין וְנִחַתִּין בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ, וְכָל מָאן דְקָרָא לְמַלְאכִין וּלְכַנְיָיִן וְלָא בְּהַהוּא
אַבְרָ דְמְמַנָּא עֲלֵיהּ, לִית סְלִיק פְּעוּלָה בִּידוּי.

רישא איהו פנוי'א דשם אהי"ה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין
איה מקום פבורו להעריצו, אי"ה רשים באהי"ה, ותמן הי"ה דסליק פחושפן כ' דאיהו פתה,
איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רזא דעשר אתון מעילא
לתתא, האי איהו פתה פריש פלהו שמהן, ולעילא מניה יו"ד ה"י וא"ו (נ"א ו"י) ה"י, אל"ף דל"ת
נו"ן יו"ד, לעילא מניה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותריין אתון, ואלין אינון אתון
דאתקריאו בהון שמיא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון
פלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על פלא, הוא בריך לכלא, ולעילא מפל ברכאן, הדא
הוא דכתיב (נחמיה ט ה) ומרום על כל ברכה ותהלה, ולא צריך איהו ברכאן מאחרא, דלית עליה
מאן דאשפע ליה.

ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, (שם יז) על ארבעת
רבעיהם, בלכתם ילכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יחלה וישם לדרך פעמיו,
ואינון מאת אדנים למאת הכפר, דנחתין למאה ברכאן, ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא, צ'
תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה פרכות, ה' תמשה חומשי תורה, והאי צדקה איהי
אימא עלאה, צדק אימא תתאה, דאתמר בה (שם) צדק לפניו יחלה, (ישעיה מא ב) צדק יקראהו
לרגלו, דא דינא ודא רחמי, צדק אימא תתאה, צדקה אימא עלאה.

כל פקודין דהליכה תליין ברגלין, כגון הליכה לבי פנישפא, הליכה לברית מילה, הליכה למת
מצוה, או לכל הליכה דמצוה, והאי פקודא דברית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין מן נתן תתן,
כל פקודין אינון משולבין אלין עם אלין הדא הוא דכתיב (שמות כו יז) משולבות וכו', וכן תפלין
תליין ברישא ובידא שמאלא, ציצית על פתפא, מצות ללמוד וללמד בפומא, וכן צלותין תליין
בפומא, והכי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא, וההוא רוחא אתעביד קלא, וכן קרבנין
דאינון ריח ניחח ליהו"ה תליין בחוטמא, ואעי בוסמין דאבדלתא, וכל דינין תליין בדבורא, וכן
בצינין, כמה דאימוןהו מארי מתניתין אין לדיין אלא מה שעיניו רואות.

ואית פקודין דתליין בשמיעה כגון קריאת שמע, או פקודין אחרנין, דאתמר בהון אם השמיע
לאזני יצא, ודא תקיעת שופר, סוף סוף באלין אברין תליין כל פקודין, אלא פקודא דיראה
ואהבה אלו תליין במוחא ולפא, וכל פקודין דעשיה כגון סופה ולולב תליין בידין, ובאלין
תקונין (ס"א פקודין) צריך בר נש לאשתמודעא כל מלאכיא דאתקריאו עיני יהו"ה אזני יהו"ה,
ואינון דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות (משרתיו אש לוהט), דתליין בחוטמא, ומלאכין
דאתמר בהון (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליד את הקול דתליין בקלא, ובעל פנפים יגיד דבר
(שם) דתליין בדבורא, ומלאכים דתליין בעשיה, כגון וידי אדם (יחזקאל א ד), ומלאכין דאתקריאו
אותות, דתליין בצדיק (דף קלב ע"א) דאתמר בהון (ירמיה י ב) ומאותות השמים אל תחתו, ומלאכין
דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונענועא דכלהו יהו"ה, וצריך
למנדע נקודה דליה, בכל אבר ואבר נקודה דאתחייב למלאכא דאיהו (אור) מים, ולמלאכא

דאיהו אש, ולמלאכה דאיהו רוח, דכל נקודין אינון אשא ורוחא ומיא, מלכות עפר מאנא
דכלהו עלאין דתליין מספירן, ולתתא הכי אית מלאכין דתליין מפסא ומלאך ואופן, דמתמן
נשמה ורוחא ונפשא, גופא מאנא דכלהו, מיכא"ל איהו מיא, ואיהו ממונה על ימא, ובגין דא
פד אעבר משה לישראל בימא, ביה שבח לקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (שמות טו יא) מ'י
כמוך באלים יהו"ה, גבריא"ל ממונה על אשא, אוריא"ל על רוחא, רפא"ל על עפרא, מאלין
תליין פמה רפי רבוון דמלאכיא דתליין מנייהו.

ברי, אנרא דאלין פקודין דתליין באלין אברים, הוא המאן דמיחד לקודשא בריך הוא, בשכינתיה
בהאי עלמא, קודשא בריך הוא מזווג ליה בבת זוגיה לכהווא עלמא, ומאן דקריב ליה לשכינתיה
קרפנא, קודשא בריך הוא מקרב ליה בבת זוגיה, ומאן דעביד ליה פי מקדשא, הדא הוא
דכתיב (שם כה ח) ועשו לי מקדש, קודשא בריך הוא עביד ליה בכהווא עלמא בית לדיירא (ליה)
תמן דאיהו קדוש קדשין, ומאן דעביד ליה סבה, קודשא בריך הוא מספד עליה בכהווא עלמא,
ואגין עליה מביל מלאכי חבלה פד נפיק מהאי עלמא ואזיל לכהווא עלמא.

וכל מאן דמברך לקודשא בריך הוא, ומקדש ליה בעלותיה בהאי עלמא, קודשא בריך הוא
מברך ליה בכהווא עלמא, ומקדש ליה, ולית קדושה פחות מעשרה, אור הכי עביד ליה קודשא
ברוך הוא עשרה חופות בגן עדן, דקדושין דקודשא בריך הוא עם שכינתיה, אינון קדוש קדוש
קדוש, ושבע ברכאן דיליה אינון בקריאת שמע, בשחר שתיים לפניה ואחת לאחריה, ובערב
שתיים לפניה ושתיים לאחריה, הא שבע, ויחוד דיליה שמע ישראל, והכי קודשא בריך הוא
מברך ליה ולכלה דיליה, ומקדש ליה עמה בקדושה, ומיחד תרנויהו, וכלא מדה פנגד מדה.

סוף סוף בכל מה דאשתדל בר נש בפקודי דקודשא בריך הוא, בגיניה ובגין שכינתיה, הכי
אשתדל קודשא בריך הוא בגין בר נש ובת זוגיה בכהווא עלמא, זפאה חולקיה מאן דישתדל
למעבד רעותיה, דלית פומא יכיל למימר אנרא דיליה בכהווא עלמא דאיהו לדרי דרין, בר
נש עביד לקודשא בריך הוא רעותיה דאיהו לפום שעטא בהאי עלמא, ובני ליה בניינא ביה,
קודשא בריך הוא בני ליה לבר נש בעלמא דיליה בניינא לדרי דרין, זפאה מאן דשריא ליה
בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן, ולאמלא ליה בכל אבר ואבר, דלא יהא
ביה אבר פנוי מניה, דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה קודשא בריך הוא, בגין תהווא אבר
אתחזר לעלמא בגלגולא, עד דאשתלים באברין דיליה, למחוי בלהו שלמין בדיוקנא דקודשא
ברוך הוא, דאם חסר חד לאו איהו בעלמו דקודשא בריך הוא.

פומא עקימא לא שריא ביה קודשא בריך הוא דאיהו מום, פל שפן אם דבורא דיליה עקים,
עליה אתמר (קהלת א טו) מענות לא יוכל לתקון, פומא ולבא אינון לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא
דבעל פה, קלא ודבור דנפיק מתרנויהו איהו ו"ה, צריך לאפקא ליה בדחילו ורחימו די"ה, ואם
לאו, לא שריא תמן יהו"ה.

שפון אריכין מסטרא דאנשי חיל, רחבין מסטרא דיראי אלהים, שפון בינוניי מסטרא דאנשי
אמת, זעירן בעגולא מסטרא דשונאי בצע, כמה קלין ודבורין נפקין מפומא מיד דנפקין מפומוי
כמה מלאכים דאתקריאו עופין נטלין מלולין דפומא. חמש תקונין אינון בפומא, דאתמר בספר
יצירה, אחא"ע בומ"ף גיב"ק דטלנת זסשר"ץ, ובהון (דברים כז ו) אבנים (ד קלב ע"ב) שלמות תבנה
לקודשא בריה הוא בכמה צלותין ופולחנין, ועליהו אמר יעקב וישכב במקום ההוא (בראשית
כח יא), וישכב וי"ש כ"ב אתון במקום ההוא, ו"ש (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש, כ"ב בך יברך
ישראל (בראשית מח כ), בך בטחו אבותינו (תהלים כב ה), פי בך ארוץ גדוד (שם יח ל), ובה בחר יהו"ה
(דברים ז ו), אשר נשבעת להם בך (שמות לב יג), נגילה ונשמחה בך (שיר א ד), בהון ברוך כבוד יהו"ה
ממקומו (יחזקאל ג יב).

דיקנא, בספר בן סירא, קליל דקון קורטמן, עב דקון איהו ברפויא דליחא פלחנתא דיליה, ובגין
דא איהו פתא שטיא, (אמר רבי שמעון) מאן דלית ליה דיקנא באנפוי ובפומוי אלא זעיר, הוא
פקחא (פקיעא), דמרה ירוקא איהי אתגברת עליה, ולית ביה לחותא כלל, דיקנא בינונית דא איהו
איש תם, דעתיה שלים, מאן דלית ליה דיקנא באנפוי כלל, מרה קריא ויבשתא אתגברת עלוי,
לית ביה לחות וחמימות כלל, מארי דעציבו איהו, עובדי פאתתא.

תא חזי אית בני נשא דממלון בנענועא דעינין, ואחרנין בנענועא דידין, ואחרנין בנענועא
דרישא, ואחרנין בנענועא דגופא, ואחרנין בנענועא דרגלין, דא איהו דבכל אתר דנשמתייה
ביה, תמן עביד נענועא יתיר בההוא אתר.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, וכי נשמתא לא איהי באתר ידיעא בלבא, ואתפשטותה בכל אברין
דלבא, אמר ליה ברי, והא כתיב ביה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, בפום עובדי דבר נש הכי
נפיק לה מאתרהא, ונחית לה לבר מאתרהא, בגוונא דשכינתא דאתמר ביה (ישעיה נ א) ובפשעיכם
שלחה אפכם, ותיובתא שלימתא, מאן דאתיב לה לאתרהא דתות בקדמיתא, דבזמנא דנשמתא
איהי בלבא אתקריאת מטרוניתא, כד נפקת מלבא לא אתקריאת מטרוניתא, בפום חובוי דבר
נש הכי נחית לה מדרגא לדרגא ומאבר לאבר, עד דנחית לה לרגלוי, וכפום זכון דיליה הכי
סליקת, עד דסליקת לאתרה, ובגין דא בכל אתר דנחיתת, תמן עבדת תנועה יתרה בההוא אבר
יתיר מאחרנין.

שרטוטין דידין אשפחנא דאינון פענפין דאלנא, מנהון אריכין, מנהון קצרין, מנהון משלבו,
מנהון בעגולא זעירין.

אשפחנא בריא דמתניתא, דטורין רמאין עמיקין, גו סוספיתא, קונטרא, קטרא דקטרין, תמן
ההו חד אובמא בלא רגלין, מפכפך הפוכין, גוף טריה, כד הוה יתיב אזיל, כד הוה אזיל יתיב,
כד הוה אזיל מתפך טורין, כד הוה יתיב מעקר טורין, מאן דאערע ביה טריה ליה וקטיל ליה,
ולא אהני, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

כל היקנני הבני עלמא ביה רשימין, כל ציורין ביה מצויירין, כל גוונני ביה מרקמן, דסטרין
אחרנין פמה ענפין תליין מניה, דשרביטין דנורא מלהטא דזריק, פמה גלגלין סחרין ליה, פלהו
מליין עיניו דגומרין דנורא מלהטין, מנהון מנדעזעאן חילין ומשריין, לית בהון רחמנותא כלל,
זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

ביה רשומין היקנני דחיוון בישין, דאינון מזל אריה, מזל שור מועה, מזל נשר, מזל אדם, כל
נוני ימא מסאבין ביה מצויירין, ועופין וחיוון דסטרא דמסאבין ביה רשימין ומצויירין, דכלהו
מועדין לקלקל, פמה שרביטין ונצוצין אזדריקו מניה על בני נשא, ואינון נשמתיין דחייביא, דקא
מרפיבין על בני נשא, מנהון דבורין מנהון נוקבין, לזמנין מרפיבין נוקבין על דבורין, לזמנין
דבורין על נוקבין, כד אזדריקו לא אזדריקו לאתר ידיעא, אלא כל חד באתר דלא (דף קלג ע"א)
מניה. ווי לון לאינון טיפין, דאינון נצוצין ושרביטין אערעו ביניהו, אלין שטיין דלא מסתמרין
גרמייהו בזווגא דלהון, מרפיבין לון בהון, ואתעביד אילנא דעין הדעת טוב ורע.

נוקבא אית ליה דאתקריאת להט החרב המתהפכת, דכל גלגלין דנשמתיין ביה מתהפכין,
לזמנין מטה לנחש, לזמנין נחש למטה, והכי מתהפכא דבורא לנוקבא, נוקבא לדבורא, ואלין
דהפכין לשלחנם גרמין הפוכין אלין. הפכפך דכלהו להט החרב המתהפכת מרע לטוב ומטב
לביש, והכא רוא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, ודא איהו גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור,
מאן דאליים גבר, כד אליים נוקבא על דבורא בגלגולא דיליה לית ליה דיקנא, עקר הוא, עובדוי
כבערא, תועבה איהו.

והכי אינון מתהפכין דרגין מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, בגוונא דסטרא דדכיו הכי מתהפכין
מסטרא דמסאבין, אם אליים גבר, והוא יהיה פרא אדם ידו בכל (בראשית טז יב), ואם אלימא נוקבא
יד כל בו, אית שלטנותא לביש ואית שלטנותא לטב, אית שלטנותא דשליט (סליק) דא על
דא, ואית שלטנותא דניאופין, כד שליט זונה עליה, פלהו בעירן אתניין עליה, פמה דאשפחנא
בנבוכדנאצר, דאתמר ביה (דניאל ד כב) ומפני אנשא טריד ועשבא כתורין ליה יטעמון עד דשבעה
עדנין וחלפון עלוהי, דאינון שבעה ככבי דיליה, יתחלפון עלוהי מדבורין לנוקבין, ובגין דא כד
גלגולא דנוקבא קא רכיבת עליה, עובדוי איהו פאתתא, כד מליל מליל בפתיחו דידין, וקליה
ודבוריה וכל עובדוי פאתתא, תועבה איהו, ובגין דא מברכין ישראל עמא קדישא, ברוך אתה
יהו"ה אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרפיבין לה בכלבא, ובגין דא אמר דוד (תהלים
כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת
בכלב, אמר ליה ברי אין, בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא, דא איהו פלב, ודא
יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורפב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתיין אחרנין דקא אתניין בגלגולא בכמה חיוון, דאתקריאו מזל אריה, מזל שור, מזל נשר,
מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, פמה דאשפחנא בתרין

עשר שבטין דאתמתילו לחינון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו,
יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרה, בגמין זאב יטרף, וברי כל דא רזא דגלגולא דיצר
הרע, אית למאן דאיהו דמא לאריה, ואית למאן דאיהו דמא לחויא, ואית למאן דאיהו דמא
בחמור, לכל ברין אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעמא דאתעבדו בה.

ועם כל דא זכאה נשמטא דשליט עליה ורכיב עליה, כבר נש דרכיב על סוסיא או על חמריה,
ווי ליה למאן דחויא שליט עליה, האי אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי
צדיק גמור, ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואיתן אדם תחתה, אדם בליעל איש און, ולאמים תחת
נפשו (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על כל שנאוי, ואם יצריה שליט
עליה שנאוי שליטין עליה.

וברי אשפחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין טמירא דטמירין, דאדם
דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין
ושבילין דימא דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג טז) הנותן בים דרך ובמים עזה נתיבה, אדם
דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא פסימיה (דף קלג ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה
רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעיניו באנפין. אמר ליה
מאן אדם דבריאה ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין, ומותר
האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי פרא עלת העלות כל ברין, אדם
דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה מאין תמצא, דאיהו י' מאין, דביה צייר כל
ציורין דעלמא, ביה צייר עיניו וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודניו ופומא, כל נקודין
וציורין דאינון עזקא לאת י', ואיהי בהון פאכנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא ו' מאין, בינה,
איהי אם כל חי, מעשיה בראשית, בה אתעבדו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא,
דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד
אינון לקבל תלת אבהון.

כל שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר
(הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, פלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכול למנדע ולאסתפלא
בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אהורי, אבל
לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דיכילא לאסתפלא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא
דגוונין, דעלייהו אתמר (שם כ) כי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הוו יכלין לאסתפלא,
כל שפן בעמנדא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין פלהו, ואיהו
כליל בכלהו (פגל דכלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהון, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי
(בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי פ"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגלגין כל גוונין ושרטוטין וציורין

לבני נשא, ובה יבלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי בגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, פד אינון פתיחן למעבד טיבו, פשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון אינא לאילנא, פגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בידין למעבד בהון טיבו, ידין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא דחיי, ואית שרטוטין בארע מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחין לטיבו, ואלין פתיחין לביש, ואית דמורכבין אלין באילין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב זמנין עבדין ביש, ידין דעבדין טיבו כל יומי, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, וידין דכל יומי עבדין בהון עובדין בישי, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויכו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ובגין דא עקרא דשרטוטין וציורין וגוונין איהו עובדא.

בת עין איהי אספקלריאה, אף על גב דאיהי אוכמא, בה אתחזיין כל פרצופין וגוונין דאנפוי דבר נש, פד סתים בר נש עינא איהו מחשבה סתימא, א קמ"ץ איהו, קמ"ץ סתים, עינא איהו י בעגולא דיליה, ו באורכא דיליה, פד אתפתח אתפתח בה' תתאה, פד נהיר נהיר בה' עלאה, בההוא זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר (דף קלד ע"א) בעינא (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים, דאינון חמש אור דעובדא דבראשית, דכלילין בה' עלאה, חמש אור דנהרין בקמש גוונין, שבתא"י פתיא אוכמא, כל גוונין אתחשכאן ביה, איהו גוון גהון דחויא, דאתמר ביה (בראשית ג יד) על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך, עפר איהו קר וביש, הכי טחול קר וביש, ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייך.

תא חזי לאו למגנא אמרו קדמאין, אין הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב, הסוס איהו נוקבא, לרוכב דאיהו אדם, אם זכה אתמר ביה (שם ב יח) אעשה לו עזר, ואם לאו פנגהו יצר הרע, עליה אתמר (קהלת ז כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכינתא, עלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא הוה אמרי מארי מתניתין, מצא או מוצא.

לזמנין תשפח סוסיא דאתנאה ואפיל לרוכבו תחותיה, דא אתתא בישא, לזמנין תשפח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד, פגוונא דא תשפח לזמנין דאית גורף דאיהו סוס שפיר בכל תקונו, ועביד עובדין בישי, בגין דאית ליה ההוא נפש דרכיב עליה, דאיהו אדם רע עבד או ממזר, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ולזמנין תשפח סוסיא בישא דאיהו גופא, דאית ליה דיוקנא בישא, ומאן דרכיב עליה איהו טב, וסטי ליה למעבד עובדין טבין, ודא איהו מטה פלפי חסד, ומאן דאית ליה דיוקנא שפירא ועובדין טבין, דא צדיק וטוב לו.

והכי איהו מאן דאיהו צדיק וכת זוגיה צדקת, מאן דאיהו דיוקניה בישא ואיהו שפיר בעובדוי,
דא צדיק ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו צדיק וכת זוגיה בישא, ומאן דאיהו דיוקנא בישא ועובדוי
בישין, דא איהו רשע ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו רע ואתתיה רעה, הכא אשתמודעין תלת
גלגולין, רשע וטוב לו מאן דעובדוי בישין ודיוקניה שפירא, ואתתיה צדקת שפירתא בעובדהא.
הגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, הגופא
בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, הגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אבא,
אם בן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה ברי, יעביד ליה שנוי
מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרה לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר
אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל אל פפעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצנאר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכינתא הכא, וכלהו חבריא עמה
נטרין לה הכא, טול רשו מקודשא בריה הוא לנחתא הכא ליקרא דמלפא קדישא, אנת וכל
מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמה, לתקנא שעור קומה דקודשא בריה הוא כדקא יאות ליה,
אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריה הוא על
כלהו.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רענא דילך דאימא מלין בארע מישור כדקא יאות, בלהו
במדה במשקל בשעור קומה דשכינתך. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך
לאשבלות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק כפתמר יפרח, כפת תמרים,
קומתך ודאי דמא ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו
עליו פסול, ולוב איהו דומה לשדרה הגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית בחושבון, וחקמש
ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעיתא, וחקמש ענפין אינון תרין
מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועליהו אתמר (ויקרא כג מ) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף
לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעיתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל
תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעיתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איפא
דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צנאר על בלהו אימא עלאה, מוחא אבא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דיליה אתקרי אין סוף,
עלין דאילנא אינון קווצותיו, עליהו אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל, בלהו ירוקין, והכי
צריכא שיערא דאתתא דאיהי בריתא דמלפא למהוי ירוק כשבועה מיני דהבא, ואתרוג איהי
ירוקא, ואסתר מתמן תות ירקרוקת.

שעורא דרצועין דתפלין אינון עד לבא, והכי שיערו לון מארי מתניתין, והכי שעורא דשיערא
דברתא דמלפא עד לבא, וכל ענפא וענפא דאילנא דילה, דאינון קני מנורה, בלהו צריכין
במדה ובמשקל ובמדה חדא, דלא יהא דרועא חדא אריה מחבריה, ולא שוקא חדא אריה
מחבריה, אלא כלהו במדה במשקל דא בדא, והכי עיינין דיליה שקילין דא לדא, והכי אוידין,

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

והכי נוקבא דחוטמא דיליה, והכי אנפין דיליה, והכי שפון דיליה, דלא יהא חד אריה וחד קציר,
אלא פלהו בשקולא חדא.

מבועא דמיא הכי צריך לאשקאה ולדפאה לכל גופא, וכלא אצטריך במדה ובמשקל כמבועא
דמיא, ולכל אבר ואבר דאיהו ענפא דאילנא, במדה ובמשקל, וסימנא (ישעיה מ מ) מי מדד בשעלו
מים, ושמים בזרת תפן (איוב כח כה), ומים תפן במדה, מי ודאי, מדה דנביעו פגוונא דא, מם
ברבועא, נקודה בעגולא, (מרובעת) ברבועא.

ורזא דמקוה ארבעים סאה פגוונא דא תשע נקודין לכל סטר, ובנקודה דמלגנא פה אשתלימו
לעשר כל תשעה, עד דאתעבדו ארבעין, ואלין אינון ארבעים סאה, ואינון ס' עלאה, מ' תתאה,
דא ברבועא ודא בעגולא, י נביעו דתרויהו, ורזא דא מים חיים.

ואית ענפין עלאין, וענפין בינוניים, וענפין תתאין, וכלהו במדה במשקל, עלאין במשקל דא
בדא, בינוניים במשקל דא בדא, תתאין במשקל דא בדא, עלאין אינון אבון, בינוניים ממון,
ותתאין שליחן דלהו, וכלהו אית לון שמהן ידיעאן, לאשתמודעאן שליחאן וראשין וממון
דתחותיהו, וכל חד אית ליה נקודה, וביה אשתמודע כל ענפא וענפא דאיהו אבר דגופא.

ראשין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהוה מלך יהוה מלך, והכי
אינון לתתא בתרין שוקין ואמה, ובגין דא כפל לון תרין זמנין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה
ימלך, לעולם ועד שכינתא, ונקודה דיליה יהו"ה, ודא רזא (תהלים צא יא) פ"י ב"י חש"ק ואפלטוהו,
דראשין ראשין (תיבין) דאינון פתר עלאה חכמה בינה, (זכריה יד ט) והי"ה יהו"ה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהו"ה אחד ושמו אחד, והיה יהו"ה אפא ואמא, יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד פתר
עלאה.

דין אינון משמשין דגופא, רגלין שליחן דגופא, ועלייהו אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות,
משרתיו אש לוהט, ומשמשין דגופא תרין דרועין, אינון ע"ב ענפין דויסע ויבא ויט, אלין אינון
ענפי דאילנא, שרשא דאילנא אינון שליחן, ואינון שבועין ותרין ע"ב עלאין לקבל שבועין ותרין
תיבין, דאינון מן והיה (ד קלה ע"א) אם שמע עד ושמתם, ושבעים ותרין אחרנין אינון דפרשת
ציצית, רישא דאילנא, משמשין דיליה דאינון שופטים ושופרים, אינון מ"ב תיבין מן ואהבת
עד והיה, גופא (נ"א גופא) דאילנא ממון ושליחאן דיליה, חמשין תיבין דאינון מן ושמתם את עד
ויאמר.

שבועה שמהן דרישא דסלקין למ"ב, אינון אבגיתין וכו', רקיעא קדמאה אבגית"ן, ונקודה דיליה
יהוה, דנפקין מאלין ראשי תיבין בראשית ברא אלהים את, ואית תמן תמניא מבועין, דנפקין
מצנורא חדא, דאיהו רקיע, ואינון תמניא נצוצין, ורקיע תמניא קרע שטון, ונקודה דלהו ויאמר
אלהים יהי רקיע ודא יהו"ה, תליתאה נגדיכש נקודה דיליה ויאמר אלהים יקוו המים, ודא
יהו"ה, רביעאה בט"ר צת"ג, נקודה דיליה ויאמר אלהים יהי מארת, ודא יהו"ה, חמשאה

חק"ב טנ"ע, ונקודה דיליה ויאמר אלהים ישרצו המים, ודא יהו"ה, שתיתאה יגל פזק, נקודה
דיליה ויאמר אלהים תוצא הארץ, ודא נקודה יהוה, שיק"ו צי"ת, דא נקודה שבועאה פליל
ביומא שתיתאה, ויאמר אלהים הנה נתתי, ודא יהו"ה.

תא חזי אית שמחון דאורייתא דנפקין מרישי תיבין דכל פסוקא ופסוקא דאורייתא, ואית שמחון
דנפקין מסוף תיבין, ואית דנפקין מאמצעיתא, ורזא דמלה (נ"א דכלא) (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני
אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואית שמחון דנפקין מתרין אתנון כל חד וחד, ואית מתלת תלת,
ואית מארבע, ואית מחמש, עד עשרה, אינון מעשר ספיראן תליון, מתרין עשר אינון תליון
מפתר עלאה, פגון יואאחצ"עבירון, בהאי שמוא תמן אח, תמן ציץ, תמן אביר, תמן ירון, דא
שמוא דתלוא מפתרא עלאה, כל שמוא דאיהו מתרין עשר אתנון, איהו פרוא דאל"ף, דאיהו
פל"א, ועלילה אתמר (תהלים קלט יד) אודך על פי נזראות נפלאתי נפלאים מעשיך, ותרין עשר שמחון
אנון אחצעביההירו"ן, (ס"א יואחצעבירון), (ס"א אהצעביההירו"ן), (נ"א אהה נצב הירו"ן), כל חד מתרין עשר
אתנון, ואינון ממנן על תרין עשר צנורין, דנפקין ממקור עלאה דלית ליה סוף, ואינון מסטרא
דארין אנפין דאיהו וא"ו, ואינון ה"א ה"א, יו"ד איהו כ' פתר ברישא דא' (נ"א דא) דאיהו ארין
אפנים, דאיהו וא"ו, א' איהו אורייתא, דאיהו אתייהבת בתרין לוחין דאינון ו' ו', ואית פתרא
דזעיר אנפין דאתמר ביה (איוב לו ב) פתר לי זעיר ואחנה, וכמה פתרון אינון, פתר תורה וכתר
כהונה וכתר מלכות.

מאי אית בין פתר לעטרת, אלא כתר איהו מסטרא דא, דאיהו בדיוקנא דאת יו"ה, דסליק כ',
ודא א' מן אהי"ה, דאיהו פתר דארין אנפין, א' מן אדנ"י פתר דזעיר אנפין, י' מן יהו"ה איהו
עטרה על ספר תורה דאיהו ו', ואית י' לתתא ואיהו י' מן אדנ"י, דאיהו עטרה ברישא דכל
צדיק, לית ספירה דלא אית לה עטרה על רישא וכתר, ועטרה דאיהו י' איהו עטרה דברית
מיגלה, דסליק למאה, עשר זמנין עשר מאה, ואיהו על כל פקודא ופקודא, וכמה עלות אינון על
עלות דסלקין על כל ברכאן ופקודין.

וכל ספירן סלקין כל חד וחד למאה באת י', ובאת א' סלקין לעשרת אלפים, ואית לעילא מנייהו
ההוא דאתקרי עלת על כל העלות, דסליק על כל עלאין, ולית מאן דסליק עליה, וכמה אתנון
אית באורייתא מעוטרים ומכותרים, ומאלין עלאין נחתין ברכאן ומפועין לכל ספירה וספירה
(דף קלה ע"ב) דאינון י"א, על כל ספירה וספירה, ואינון י"א מן (דברים ו ד) יהוה אלהינו יהוה
אחד, בא' אתקרי אל עליון, ביי יהו"ה, וכן בא' אתקרי אלהינו אהי"ה אלהים אדנ"י והא
אוקמוה. ועוד פתר עלאה אף על גב דאיהו אור קדמון אור צח ואור מצוחצח, איהו אוכם קדם
עלת העלות, וכל חילין דתליון מניה אתמר בהון (שיר ה יא) קווצותיו תלתלים שחורות כעורב,
לית נהורא קיימא קמי נהוריה, דכלהו נהורין אתחשכאן קמיה.

תא חזי כמה עלות סתימין, דאינון מתלבשין ואינון מורכבין בספירן, וספירן מרכבה לגביהו,
דאינון טמירין ממחשבות בני אדם, ועלילה אתמר (קהלת ח ח) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים

עליהם, נהורין מצוחצחין אליו על אליו, ואליו דמקבלין אינון פחשוכין מאחרנין דעלייהו
דמקבלין מנייהו, ועלת על כל העלות, לית נהורא קיימא קמיה, כל נהורין מצוחצחין מתחשבאן
קמיה.

וכל נהורין דאינון לעילא מנהורין אינון פתרין על רישיהו, ורוא דמלא אל"ף ה"א יו"ד ה"א, דא
רוא דעשרה פתרין דאינון מורכבין על עשר ספירן, ודא איהו פי גבה מעל גבה שמר, וגבהים
עליהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אליו על אליו, עשר נהורין בעשרה, דא הוא
דכתיב (במדבר ז') עשרה עשרה הכר בשקל הקדש, לעילא על פלהו עלת העלות דרכיב על פלא
ושליט על פלא, וכלהו שמחן אינון מרכבה דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין
דא אתקרי עלת על כל עלאין.

ושמחן אליו אינון צנורין, ושמחן דעלייהו מבויעין דנחתין לצנורין, וכל צנורין אינון פאברין
דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה ובתקלא, דא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תבן במדה,
והא אוקמוה כל חד איהו מקבל פפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית ליה
מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה ובמשקל ובמסורה,
במדה בחמש תקונין דה' עלאה, במשקל דא ו', במסורה דא ה', משפט דכלא דא י', דא הוא
דכתיב (ישעיה ה טז) ויגבה יהו"ה צבאו"ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמש זמנין פגוונא דא אאאאא וסימנא (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר ליה רבי אלעזר, והא הכא
שור"ק בנקודה דא בפתוחי חותם, ודכא בתלת נקודין פאתריה, אמר ליה, פאתר דאית ו'
איהו שור"ק בנקודה דא, פאתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין פאתריה, עלאה ואמצעיתא
ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי"ם, פגוונא דא אאאאא, תמניא נצוצין אינון תמניא יודי"ן דסקלין
תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא בקמ"ץ, הא פ"ו פחשפן אלהי"ם, ואליו נקודין
עלייהו אתמר פתוחי חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, פלהון פתוחין פה וכלהו
מצויירין פה ומתגלפאן פה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון גליפין פה, תמניא נצוצות
ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד צדיק, ואיהי חותם דכלהו, פמה דאת אמר וצאצאי
חתם באות ברית קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר על
פלהו, ובה נהרין פמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומספרא דאליו נקודין אתקריאת שכנתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי השרת, שיחת דקלים,
שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת כל ברין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא
רוא דמלה (שם ד יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם לאימא עלאה,
עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

דָּבָר (דף קלו ע"א) אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה סֵפֶר, דִּהָא כְּמָה סֵפֶרִין אֵינֵנוּ, סֵפֶרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, סֵפֶרָא דְחַנוּךְ, סֵפֶרָא דְרַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא, תָּא חֲזִי, יוֹמָא חַד אַעֲרַעְנָא בְּאַתְר דְרַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא, אֲנָא וְחַבְרִיא, וְתַקִּינֵת לִן אַמְיָה דְרַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא מְנַרְתָּא בְּשַׁבְעָה בּוֹצִינִין, וְאַפְקַת סֵפֶרָא דְרַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא, כִּי הוּוּ קָרְאן בְּסֵפֶרָא דָּא הָכִי הוּוּ נַחְתִּין חֵילָא דְמִלְאָכְיָא לְסַחְרָא לֹון, כַּבְּנֵי נָשָׂא דְמִתְקַבְּצִין לְחוּפָה בְּמִזְמוּטֵי חֶתֶן וְכֻלָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ הָהּ נַחֲתֵת בְּכָל מִשְׁרַיִן דִּילֵיהּ, לְמִשְׁמַע מַלְיָן מִהֵוּא סֵפֶרָא, וְאַבּוּי דְרַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא הָהּ נַחֲתֵת לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ אַמְיָה, לְמִשְׁמַע מַלְיָן דְבִרְיָה רַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא, וְלִילָא דָּא לִיל דְשַׁבּוּעוֹת הָהּ, וְהָכִי הָהּ חֲדֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ בְּאַלְיָן מַלְיָן פִּיּוּמָא דְאַתְיָהִיבַת אֹרִייתָא בְּטוּרָא דְסִינֵי.

לִילָא חֲדָא אֲזַדְמֵן לִן לְמַהוּי אֹשְׁפִיזִין בְּבֵית אַמְיָה דְרַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא, וְתַקִּינֵת לִן פְּתוּרָא וּמְנַרְתָּא, וְהָהּ רַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא אֶתְכַנְשׁ לְהַהוּא עֲלָמָא, אֲמַרְתָּ אַמְיָה רַבְּנָן, וְהָא לָא הוּוּתוֹן שְׂרַיִן לְפְתוּרָא דָּא בְּלָא אֹרִייתָא, מָאִי אֲשַׁתְּנִי זְמַנָּא דָּא מִשְׁאַר זְמַנִּין, אַמְיָנָא לְחַבְרִיא נִפְתַּח בְּמִילֵי דְאֹרִייתָא, דְלָא יִיתֵי תַקְלָה לְהָאִי עֲנָא עַל יְדֵנָא, דָּאִם יִדְעַת דְבִרְיָה אִיהוּ מַת, יִיתֵי תַקְלָה עַל יְדֵנָא וְתַמּוֹת קָדָם זְמַנָּה, אֲפַתַּח בְּאֹרִייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא, בְּד נִפְיָק מִמְעֵי אַמְיָה אֶתְמַר בְּה (בראשית א ב) וְהָאֲרִיז הִיְתָה תְהוּוּ וְכֵהוּ וְחֻשְׁדָּה עַל פְּנֵי תְהוּוּ, דְנִפְיָק עֵינּוּי סְתִימִין, אֲפַתַּח עֵינּוּי מִיָּד (שם ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, בְּתַר דְאַתְכַנְשׁ מִהָאִי עֲלָמָא נִשְׁמַתִּיהּ, מַה פְּתִיב בֵּיה (שם א ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אֶחָד וְתִרְאֶה חֵיבְשָׁה, כִּיּוֹן דְאַסְתַּלְקַת נִשְׁמַתָּא מִנִּיהּ גּוּפָא אֲשַׁתְּאַרְתָּ (דף קלו ע"ב) יְבִשָׁה, אֲמַרְתָּ לֹון, רַבְּנָן, מַלְיָן אֲלִין לָאוּ אֵינֵנוּ אֲלָא מִהֵוּא עֲלָמָא, אֲזַלְתָּ לְהַהוּא שְׂרַגָּא דְהָהּ לָהּ סִמְנָא בֵּיה, דְכַד רַבִּי פְּרוּסְפֵּדָא הָהּ חֵי הָהּ שְׂרַגָּא מִתְנַעֲנָא וְנַחְרָא בְּכַמָּה נְהוּרִין מְרַקְמֵן, חֲזַתְהּ לְנַחְרָא דְאַתְחַשְׁבַּת, מִיָּד אֲמַרְתָּ, רַבְּנָן רַבְּנָן, אֲבַדְהָ קָא אֶתְאַבִּידַת לִי, וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמִיזַל לְפִשְׁפִּשָׁא בְּגִינָה, אֲמַרוּ וְדָאִי הָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא לָהּ, אֲזַלוּ לְאַרְחִיֵהוּ, וְאִיהִי נִפְקַת לְפָרְשַׁת אֹרְחִין, וְאַשְׁפַּחַת יוֹנָה נּוֹקְבָא, אֲמַרְתָּ לָהּ יוֹנָה יוֹנָה אֲנִתְ דִּהוּת שְׁלִיחָא מְהִימְנָא לְמַאֲרָה, הֲדָא הוּוּ דְכְּתִיב (שם ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת חֵיּוֹנָה מֵאַתּוֹ, וְאַתְמַר בְּךָ (שם יא) וַתָּשָׁב אֵלָיו חֵיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב, תָּבַת לִיהּ בְּשְׁלִיחוּתָהּ, בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ בְּתֵהִיא יוֹנָה קְדִישָׁא, דְתִיזִיל בְּשְׁלִיחוּת דִּילֵי, וְתַדַּע אִי בְּרִי חֵי אוּ מַת, מִיָּד לְעֵידֵן רַמְשָׁא חֲזַרְהּ בְּשְׁלִיחוּתָהּ, דְהָכִי חֲזַרְתָּ לְנַח לְעֵת עָרֵב, הֲדָא הוּוּ דְכְּתִיב וַתָּבֵא אֵלָיו חֵיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב, וְהוּוּ מְמַרְטַת גְּדַפְהָא, וְחַפְרַת פּוּכָא, מִיָּד יְהַבַת קָלָא וְאַתְכַנְשַׁת לְהַהוּא עֲלָמָא.

לְבַתְר דְהוּוּ אֲזַלִּין בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרָוּי, שְׂאִילוּ לֵיהּ, אַמְאִי בְד נִפְיָק יְנוּקָא מִמְעֵי אַמְיָה אִיהוּ עֵינּוּי סְתִימִין, אֲמַר לֹון וְדָאִי דָּא אִיהוּ רְזָא (שם כז א) וְתַכְהֵן עֵינּוּי מְרֵאוֹת, בְּאַלְיָן מְרֵאוֹת דְאַחֲזִיאוּ לֵיהּ בְּמְעֵי אַמְיָה כְּמָה נְהוּרִין, כְּמָה דְחָמָא יְחֻקְאֵל בְּמִרְכַּבָּה, לְכָל יְנוּקָא אֲחֻזִּין לֵיהּ כְּפִיּוֹם דְרַגְוִיהּ, אֲחֻזִּין לֵיהּ מֵאַתְר דְאִיהוּ נִשְׁמַתִּיהּ, דָּאִי יִשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא וּבְפַקוּדִין, דִּינְהִיר הַהוּא אֶתְר דְאַתְנַטִּילַת נִשְׁמַתִּיהּ, בְּכַמָּה נִשְׁמַתִּין.

ואיך נחתין בגיניה פמה מרפבות, ואולפין ליה פל אורייתא, ואי אשתדל בה אדפיר ליה פל מה דהוה אולפין ליה במעי אמיה, לבתר אחזיין ליה גיהנם, דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, פמה דאחזיא ליה אגריה, לבתר דנפיק ממעי אמיה סתים (ד קלז ע"א) עינוי מפל אינון נהורין, פמה דאתמר ותכתנ עינוי מראות, ואלין תה"ו ובה"ו, הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן דלא אשתדל באורייתא, עינוי סתים מעלמא דאתי, פתר דאשתדל באורייתא, מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה פנהורא דההוא עלמא, מיד דאזיל ליההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, אתפנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, וגופא אשתאר יבשה, הדא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דאתפנשת נשמתיה, קודשא פריד הוא יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות הקדש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא יב) על פפים ישאונך וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתיהיבת ליה פההוא עלמא, פהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, פמה חילין ומשריין ליקריה, ולבתר אפיק ליה אלנין ועשבין פגננתא דעדן, הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ וכו', פל מה דאתברי בשית ימי בראשית פלהו מזומן ליה פההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחנוך נער, דעליה אתמר (בראשית ה כב) ויתקדש חנוך את האלהים ואיננו פי לקח אותו אלהים, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רוא דגלגולא, תולדות אדם אתקרי, דמינה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער, אלא הכא רוא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומיו, פמה דתהו פקדמיתא לעילא, ולבתר נחית פההוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא דהוה מגזעא (ד קלז ע"א) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו ובן אדם פי תפקדנו ותחסרהו מעט מאלהים, דיהבת ליה פל גנזי שמיא, וכל מפסתחן דיליה בידיה, ואשליטיה בכל דיליה, פגוונא דמלבא דאמר ליוסף (בראשית מא מ) רק הכסף אגדל ממך.

אמר ליה והא עז"א ועז"ל הוה אלין, אמר ליה והא אחרנין הוה מתפנשין עמיה, אמר ליה רבי אלעזר והא קודשא פריד הוא עד דאתיעץ פחילין דיליה לא הוה עביד לאדם, דאמר נעשה אדם, אמר ליה לאולפא דרף ארץ לבני נשא, דנטיל רברבא עצה מדזעיר מניה, ולא עוד אלא רוא אחרא אית הכא, למלבא דתהו ליה שליחא מהימנא, ותהו פעי למיהב ליה אגריה, אמר לחילוי אנה בעינא לשלטאה האי שליחא דילי עליכו, בגין דהוא מהימנא, אי אית מאן דיידע ביה מלה אחרא יימא, בזמנא דלא אשפח מקטרגא עליה, אמר נעשה אדם.

ותו נעשה אדם, פעינא אדם דיעביד פקודי אורייתא, וישתדל באורייתא, לעבדה ולשמרה, ויהא ליה אגרא טבא, ושולטנו עליכו, ודא איהו (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, דהא מלאכי עלאי אף על גב דאינון גבורי כח עושי דברו, לא עבדי גבורה בפולחנא דקודשא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

בריה הוא, דאינון פלחין בהכרתה, ולית לון ערובא דבשרא ויצרא בישא, ובגין דא נעשה אדם, וישלוט בכו, הדא הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר.

ותו נעשה אדם אנא יהיב ביה נשמתא, דכתיב בצלמינו, וכתיב (תהלים לט ז) אך בצלם יתהלך איש, ואתון יהבו ביה ריחא ונפשא, וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאין, ומה דרעינא דלהוי שליט וממנא עליכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עליה, וחורתמא דילי בידיה, דאיהו חותם הפרית, מלאכיא דסטרא ימינא ברכו ליה, ואמרו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב (שם קג כ) ברכו יהו"ה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו, ודא מטטרו"ן, לקבליה יוסף לתתא, והו"ו אחרנין דהו"ו שנאין ליה ואמרו (שם ח ה) מה אנוש פי תזפרנו, ובגין דא ויבא יוסף את דבתם רעה, וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום, ולא דאינון אלין עז"א ועזא"ל, אלא אינון אחרנין דאתפנשו (ס"א דאתפללו) עמהון.

אמר המגיה זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן

דבר אחר (בראשית ה א) זה ספר תולדות אדם וכו', זה תרין עשר אנפין, דאתמר בהון (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור וגומר, ופני נשר וגומר, פיום ברא אלהים אדם היה רביעאה, וצריף לאסתכלא בהון, באנפין פארבע גונוני דנחרין בהון ארבע חיות, דאתמר בהון (דברים ה ד) פנים בפנים דבר יהו"ה עמכם, ובמשה נאמר (שמות לג יא) ודבר יהו"ה אל משה פנים אל פנים, בטר דאתדרו לאחורא, קודשא בריה הוא הדר לון אחרוי, ודא איהו (שם כג) וראית את אחרי ופני לא יראו, ואלין אינון פנים דנראין ופנים דאינון נראין.

אנפין חוורין בענוה, אינון אנשי חיל, אנפין סומקין בבשת, דאית לון פסופא מן שמיא, אינון יראי אלהים, אנפין ירוקין באורייתא, אינון אנשי אמת, אנפין אוכמין במצוה, דאיהי תפלה דיה, ותפלין במשכא אוכמא, אינון שנאי בצע, אבל אנפין פלא ענוה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה, אינון תהו ובהו וחשך ורוח, דאתמר בהון (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון אחרין עלמא לתהו ובהו, אנשי חיל מזרעא דאברהם, דביה שכינתא תתאה, יראי אלהים מזרעא דיצחק, דביה שכינתא עלאה, דהיא אוצרא לחכמה, אנשי אמת מזרעא דייעקב דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת לייעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו שמא החו"י, ובגוונא אחרא אתפריש לזמנין הוה"י, שכינתא עלאה ותתאה, עמודא דאמצעיתא פינייהו, ובגוונא אחרא יהו"ה מסטרא (דמשה) דמטטרו"ן, גונוני מתהפכין לשית סרי בשכינתא פד איהי צריכא לתתאין, ודא איהו דאמרו מארי מתניתין, דבר נש דצריף לבריות אנפוי משתנין פפרום, דאתהפך לכמה גוונים, ואית הפוכא דגוונים לטב דנחרין בנהורא, ואינון מרקמן מפמה גוונין, וכל האי בגופא, בגוונא (דגינתא) דעדן דאתברי בשמא דיהו"ה.

פל גונוני וצירין דאלין גופין, ואינון בגוונא דנובלת אורה דלעילא גלגל חמה, ועלייהו אתמר פני משה בפני חמה ופני יהושע בפני לבנה, וכך דינקנא אית ליה ארבע גוונין, דאית גוונא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

חזוּרָא סוּמְקָא ירוּקָא אוּבְמָא, נִימִין אִינוּן כְּכַבְיָא וּמְלָאכְיָא וּמְמַנְן דִּתְלִיין מְאַנְפִין כְּחוּשְׁבִין נִימִין,
וּבְלֵהוּ מְשֻמְשֵי לְאַנְפִין.

פּוּמָא (במדבר יב יח) פֶּה אֵל פֶּה אַדְבָר בּוּ וּמְרָאָה וְלֹא בְחִידוּת, פֶּה אִיהוּ פְּרוּזָא דְכְרוּבִים, דְאַתְמַר
בְּהוּן (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְנַפִּים לְמַעְלָה, אֲלֵין שְׁפוּן פֶּד אֲתַפְתְּחוּ אֲתַפְתְּחוּ בְּאֲדַנִּי
(יהו"ה), כְּמָה דְאַתְ אָמַר (תהלים נא יז) אֲדַנִּי שְׁפַתִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

וְאָמְרוּ מְאַרִי מִתְנִיתִין, כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּכַרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם יְהו"ה, כִּד אִיהוּ פּוֹרַע
כְּרוּבִים סוּכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם, וְדָא אִיהוּ סוּכּוּךְ דְסוּכָּה, דְאִיהוּ כ"ו ה"ס, וְסִימְנָא יְהו"ה אֲדַנִּי, פְּרָשֵׁי
כְנַפִּים לְמַעְלָה אִיהוּ רַמ"ח, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּתַרְיִן שְׁמַהֲן דְאִינוּן אֵהִי"ה יְהו"ה, וְסִימְנָא י"א
י"א, (דברים ו ד) יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, חֲכָמָה וּבִינָה עֲלֵיהוּ אֲתַמַּר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְנַפִּים
לְמַעְלָה, יְהו"ה אֶחָד עֲלֵיהוּ אֲתַמַּר סוּכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַפְּפֶרֶת וְאִינוּן ו"ה.

דְבָר אַחַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים, אִינוּן צוּרַת אָדָם, דְאִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, פּוֹרְשֵׁי כְנַפִּים לְמַעְלָה
י"ה, סוּכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם ו"ה, דְאִינוּן אַרְבַּע גְּדָפִין, וְעֲלֵיהוּ אֲתַמַּר (שמות יט ד) וְאַשָּׁא אֲתַכֶּם עַל כְּנַפֵּי
נְשָׂרִים, וּכְרוּבִים תְּרִי שְׁפוּן, עַל נֶס הָיוּ עוֹמְדִים, דָּא לִישָׁנָא, וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, קָלָא דְנַפִּיק מִגְּרוּן,
וַיְדַבֵּר אֲלֵיו דְבוּר דְפּוּמָא, וְקָלָא וְדְבוּר תִּפְפָּרֶת וּמְלֻכוּת, וְעֶשְׂרֵי אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקַּרְשׁ, וְעֲלֵיהּ אֲתַמַּר
(מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ, דָּא פּוּמָא הִיכָל, וְעֲלֵיהּ אֲתַמַּר אֲדַנִּי שְׁפַתִי תִפְתַּח.

מְלַגְנָא מְנִיָה קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים וְדָא לְבָא, פְּרוּבִים פְּנֵפִי רִיאָה, עֲלֵיהוּ אֲתַמַּר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי
כְנַפִּים לְמַעְלָה סוּכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַפְּפֶרֶת, דָּא פְּפֶרֶת הַלֵּב, דִּתְמַן (משלי כ טז) גֵּר יְהו"ה נִשְׁמַת
אָדָם, וּפְנִיָהם אִישׁ אֶל אַחֵיו תִּרְיִן כְּלִיין.

כְּלָבָא דְאִיהוּ קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים אִית תְּרִי בְּתִי, בְּחַד סַם חַיִּים, וּבְחַד סַם מוֹת דְאִיהִי אִשׁ, כְּהֵנָּא רַבָּא
דְעָאֵל לְקִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, אִם זָכָה סַם חַיִּים הָוָה נְפָקָא מִתְמַן וּנְהִירָא בְּאַנְפּוּי, וְקָלָא וְדְבוּר הָוָה
נְפִיק מִתְמַן מִקּוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ, וְאִם לֹא זָכָה סַם מוֹת הָוָה נְפִיק מִסְטְרָא דְשְׂמַאֲלָא,
וְהוּא קָטִיל לֵיהּ, וּמְאִי נִיהוּ כְּהֵנָּא בְּגוּפָא, אֲלָא נְשָׁמָה וְרוּחַ וְנַפְשׁ, אִינוּן לְקַבֵּל כְּהֵנִים לוֹיִים
וַיִּשְׂרְאֵלִים, תֵּלֶת צְלוֹתִין לְקַבֵּל תֵּלֶת קַרְבָּנִין, וְאִינוּן מְאַכְלִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ.

אִם הָוָה עָאֵל בְּשְׂכִינְתָא דְאִיהִי סַם חַיִּים, סַם חַיִּים הָוָה נְפִיק לְקַדְמוּתִיהּ, וְאִם לֹא הָא סַם הַמּוֹת
לְקַבְלֵיהּ, דְאִיהִי מְרָה אוּבְמָא, וּמִינָה יְמוֹת בַּר נֶשׁ בְּעַנְיּוֹת, וְאִיהִי לְסְטְרָא שְׂמַאֲלָא דְלְבָא, וְדָא
טְחוּל.

בְּנֵי אַהֲרֹן רוּחַ וְנַפְשׁ, דְאַהֲרֹן אִיהוּ נְשָׁמָה, תְּרִין בְּנֵי נֶצַח וְהוּדָה, אִם יַעֲלוּן קַרְבָּנָא כְּדָקָא יְאוּת, הָא
סַם חַיִּים, וְאִי לֹא הָא סַם מוֹת, דְאִיהִי מְרָה, אִשׁ זָרָה אוּקִיד לוּן, דְכַתִּיב (ויקרא י א) וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי
יְהו"ה אִשׁ זָרָה וְגוּמַר, וְתַצָּא אִשׁ וְגוּמַר, אִינוּן סְלִיקוּ לָהּ מֵאַתְרָהּ, וְעָאֵלוּ לָהּ כְּמִי מְלָכָא לְלְבָא,
וְלֹא הָוָה לָהּ רִשׁוּ לְמִיעָאֵל לְתַמַּן, בְּהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נְטִיל דִּינָא בְּהוּן.

שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעליהו אתמר (קהלת א טו) מענת לא יוכל לתקון וכו', וכו' עיניו עקימין פטורין מן הראייה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל נהורייהו, ופומא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינום איהו דיוקנא דזכר ונקבה, פגוונא דא איהו פר נש דקליה ודבוריה פנוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו פן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו פן חורין דיצר הטוב, כל אלין פטורין מן הראייה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא דאיהו פגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא, ולא תחזייה קדמא בשעת פטירתה מן גופא.

פומא דאטימא בדבור, אפן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, פגין דא פטור מן הראייה, דנשמתא ורוחא ונפשא פגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזון שלמין לאתרייהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) וחרוץ תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרניו דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסהיד עלייהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר.

ומאן דייתי בגלגולא זמנא קדמא איהו ייתי חוור, אתקנים ביה קרא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים בשלג ילבינו, ובמה יתידע בר נש דאיהו בגלגולא קדמא, אם הוא קליה (דף קלח ע"א) בשברים או בתרועה, וגופיה ואנפוי תוורין, אם הוא קליה בשברים איהו מזמנא קדמא, ואם קליה בתרועה איהו מזמנא תנינא, ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם הדר לגוניה, קליה בתקיעה וגופיה חוור ואנפוי תוורין, דא איהו פגוניה קדמא, כמו דאוקמוהו ביין דהחמיץ דחזר לגוניה קדמא, פגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה בשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתמן.

ועוד אשכחנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארץ מישרה שקילין בתקלא, ולזמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיקנין אחרניו, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, הכא אוקימנא למנדע תקונין אליו, אנשי חיל עיניו, יראי אלהים אודניו, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג א) יהו"ה שמעתי שמעה יראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרניו, דעיניו אריכין, ואנפין אריכין, ואודניו אריכין, ופומא אריכא, וחוטמא עבה, תמן אתגלגלא גלגולא דנפשא, ואם עיניו לא בשוה מאחרניו, תמן אתגלגלא גלגולא דנשמתא, ואם אודניו לאו בשוה, תמן אתגלגלא גלגולא דרוחא, פומא פגין דאיהו פללא דכלא, אם לאו איהו בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ ה) פקד עון אבות על פנים על שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת, אתמר בההיא שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו.

וכל נשמתין דאתיין תלת זמנין ולא מתתקניו, אתקריאו פושעי ישראל ערב רב, אבל צדיקיא דבכל זמנא דיתון מתתקניו, יתון עד ארבעה, אפילו עד שתין דור, ודא איהו (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ודא נשמתא דאיהו משה רבינו, פלילא משתין רבוא, ושכינתא עלאה דאיהו

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

נשמת חיים פד שר'א במ'שה, אתחשב ליה כאלו אתא בשתי'ן רבוא, ובגי'ניה אתמר אשה אחת
ילדה נשמים רבוא בכרס אהר.

ואינון מרעין דבני נשא, דאתמר בהון (דברים כח גט) וח'לים רעים, (משלי ג ח) רפאות תהי לשרה, פד
אינון ברישא דצדיקיא, אבל פד אינון ברישא דרשיעיא, כנסת ישראל אמרת לגבייהו (שיר א ו) אל
תראוני נשאי שחרחרת, דאלין שריין לון לפתאה לבני נשא, כמה דהו מפת' לישראל בעגלא
בשית שעתי'ן, הדא הוא דכתיב (שמות לב א) וי'רא העם פי בשש מ'שה, הא אוקמוה בשית שעתי'ן
עבדו ית עגלא, בין שש לשבע, אפרישו בין עמודא דאמצעי'תא לשבע, דגופא ושכינתא, ובגין
דא מני קודשא בריה הוא לאפרשא לון משבע, הדא הוא דכתיב (שם יב טו) אה' ביום הראשון,
אה' חלק בין שית לשבע, בגין דא אמרה כנסת ישראל (שיר א) נשנפתני השמש, שש זפתני
השמש, דאסתלק מני ו' דאיהו השמש, דנהיר בשית תיבין דאינון (דברים ו ד) שמע ישראל יהו"ה
אלהינו יהו"ה אהר, והא אתמר. (עד כאן ההג"ה מספרים אחרים).

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי שמעון, זה ספר דא צדיק חי עלמין, דאיהו אפיק
תולדי'ן, זה ספר ודאי וקא אחרא, ואינון תולדות אדם, תהוא דאתמר ביה (ישעיה מד ג) כתפארת
אדם לשבת בית, מאן בית דיליה, דא שכינתא, ורעיא מהימנא אנת הוא כדיוקניה, ולך חילא
לאסתכלא כדיוקני'ן דבני נשא, בציורי'ן דהוא דאתמר ביה (בראשית ה א) בדמות אלהים ברא
אותו, דכל ציורי'ן דבני נשא אינון רשימין בכרסיא, ובגין דכל כרסיא ומרפבתא דאנת זקיא,
אנת אית לך חילא לאסתכלא, בגין פד ואתה תחזה מפל העם וגומר.

ויחי (דף קלח ע"ב) אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת (בראשית ה ג),
שתלת חיוון דמרפבתא, ת איהי (משלי כ כח) נר יהו"ה נשמת אדם, דאתמר בה (יחזקאל א י) ודמות
פניהם פני אדם, ודא איהו ויולד בדמותו כצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימות, מאי וימות, אלא כל יומין דהוה חי הוה תשע מאות ותלתין שנין, ושאר
שנין בתוספת הוה מית. ושבעין דחסרו מאלה, יהב לדוד משנוי, בגין דהוה עתיד לאשלמא לון
ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוה מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבכדמיתא הוה טרחין
בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו פלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעלם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוה קדמאין חיי'ן יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע
מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן פלהו דרין עד נח הוה חיי'ן שנין
סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנח) ואילך הוה מתמעטין בשנין, אמר ליה ברי, רבוי שנין ואריכו דיומין
אינון מאריה אנפין, ומעוטא דיומין ושנין מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות
השמים והארץ בהפראם בה' ועירא. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א). (אמר המגיה
אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא

זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, גמרתי אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

פראשית פרא אלהי"ם, פראשית פרא תי"ש, דא אילו דיצחק. פראשית תמן א"ש לעולה דיצחק, ורזא דמלה (ועל אלין תלת גלגולין אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, רות ד ד) וזאת לפנים דא אימא עלאה עלמא דאתי, דבר אחר לגביה צריך חליצה, והדא הוא דכתיב (שמות ג ה) של נעליך וגומר, ואם לאו לית לון רשו לרווחא רמתאה (נ"א לרווחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי, ובגין דאיהי יום הפפורים אסיר בנעילת הסנדל), (בראשית כב ז) הנה האש והעצים ואיה השעה לעלה, נפק קלא ואמר משיית יומי פראשית אתברי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא פעקדה דיצחק, דאתמר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתעקד לעילא, ולא הוה ליה רשו לקרבא לבי דינא רברבא דאיהו גבורה, לתבעא דינא, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהוה עתיד לאתקטלא משיח בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנא (שם) אל תעש לו מאומה (שם יב), בגין דאתגברו רחמי על דינא, ורזא דמלה (תהלים צ א) הושיעה לו ימינו, ולבתר זרוע קדשו, דגבר ימינא על שמאלא.

פד אתגבר טפה דדכורא על טפה דנוקבא איהו בן, רחמי איהו ודאי, אבל פד אתגבר טפה דנוקבא על דכורא, בת איהי ודינא איהי, ורזא דמלה דכורא שליט על נוקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדינא, ודא איהו (תהלים קיז ב) פי גבר עלינו חסדו, ורזא דמלה (ישעיה טו ז) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשמא דקודשא בריה הוא, יהו"ה רחמי, אדנ"י דינא, פד שליט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י רחמי איהו, וכד שליט אדנ"י על יהו"ה אידהנוי"ה דינא איהו, ורזא דמלה (שם מ ט) אדנ"י אלהי"ם בחזק ובא, בתקיפו דינא, ובדא עקדה דיצחק דאתעקד קמי אבוי, ומסר גרמיה למיתה בגין דישיב משיח וישראל דלא ימותו, ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להו עברין בגלותא, על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבהן יגן עליהון משרפה הרג וחנק, בגין דאברהם נתנפה בנורא, ויצחק בספינא, ויעקב בגלותא, זכות אבהן יגן עליהון.

ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין, דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין, דמני לון (ליה) קודשא בריה הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם, ויצו דא עבודה זרה, לאמר דא גלוי עריות, על האדם דא שפיכות דמים, דנשמטא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם, ואם איהו עבד עבודה זרה, פד עאל בנורא הוה אתוקה, הדא הוא דכתיב (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

דאיש אית ליה תלת גוונין, חוור וירוק ואובם, ורביעאה תכלת, ואינון דבקין בגחלת דאיהו סומקא הא חמשה, פחשפון ה (חמש) דאיהי אמונה דקודשא בריה הוא דאיהו ו', דאתלבש בחמש גוונין ונהיר בהון, וביה סלקין גוונין דאינון פלילן ביה, והיא סליקת בהון לגבי ו', הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) היא העולה, וכד סלקין תרין דאינון ו' ה' בקרבנא, נחתין תרין מלעילא דאינון י"ה, (דף קלט ע"ב) ומתקרבין אתוון ומתיחדין ומתקשרין דא ברא, ודא איהו רזא דקרבנא. ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, סלקין תרין פאשא, ונחתין תרין. ואשתוב אברהם בשמא דיהו"ה, דאף על גב דאית ארבע מלאכים דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריה הוא לאשתדלא באברהם לשזבא ליה אלא איהו ממש, בגין דקפי על שמייה, וביה אתלבן אדם הראשון דאיהו ישראל, דלא עבר על ויצו דאיהו עבודה זרה, לכתר אתלבש ביצחק ואצטרף ואמר (בראשית כב יב) אל תעש לו מאומה, דתהוא דאצטרף ביה לא עבד מדעם, דלא עבר על שפיכות דמים, וכן יעקב אתגלגל ביה, פד נחת לגלותא דמצרים (דחוצה לארץ) דדחיל דלא הוה סליק, ביהוה זמנא אמר ליה קודשא בריה הוא (שם מו ג) אל תירא מרדה מצרימה וגומר, אנכי ארד עמה מצרימה ואנכי אעלה גם עלה.

תקונת תליתא

(זהו תקון כ"ד).

בראשית תמן אר"י דקרבנא, דהוה נחית בקרבנא בדיוקנא דארי אכיל קרבניו, ודא איהו קדמאה לחיוון דהוה אכלי קרבניו. אמר ליה רבי אלעזר ואמאי הוה נחתין חיוון למיכל קרבניו, אמר ליה ברי ארבע חיוון אינון בכרסיא, אריה שור נשר אדם, ובגופא דבר נש ארבע יסודי, דממנן עליהו ארבע חיוון, דנפש פלילא בהון, ובגין דא פרנסה דנפשא מאלין ארבע, פד האב בר נש פארבע יסודי דיליה פאלו האב בנפשא, הדא הוא דכתיב (במדבר ו יא) מאשר הטא על הנפש, ובהוה זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא מעפרא.

דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם, וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי, ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד חב בהון אתפרשן יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו פרודא, וסליק שם יהו"ה מניהו, ועאל יצר הרע דאיהו סמא"ל שטן, דיהו"ה לא שריא בפרודא, ורזא דמלה (הושע י ב) חלק לבם עתה יאשמו, ובגין דא צריה קרבנא מאלין מינין דחב בהון, לקרבא בהון, אינון ארבע יסודין דאית בהון פרודא, ובהוה זמנא דמתקרבין יסודין דא לגבי דא, מיד נחית קודשא בריה הוא עליהו וברח שטן, ואי לא ברח הא אשא דקרבנא אוקיד ליה, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ה) והאיש על המזבח תוקד בו.

ורזא דקרבניו (איוב י יא) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסוככני, עור איהו לבושא דאדם, הדא הוא דכתיב (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם, אם זכה

בְּהוּא זְמַנָּא אֵינּוּן עֲרֻקִין דְּלִבָּא בְּדוּחְקָא וּמְתַטְמְרִין בְּלִבָּא, כְּגוּוּנָא דְנַח וְאַתְתִּיהּ וּבְגוּי וְחִיּוּן
וּבְעִירִין וְעוֹפִין דְּמִתְטְמְרִין בְּתִיבָה, וְלִבָּא אִיהוּ בְּדוּחְקָא בְּהוּן, דְּאִם מְרָה מְטָא לְלִבָּא מִיַּד יָמוּת
בְּר נִשְׁ, וּמְרָה לָא מִתְגַּבְרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוּן לִבָּא אֱלָא בְּחוּבִין, אִי חֲזָרִין בְּתִיבָתָא דְּאִיהִי
נְשַׁמַּת חַיִּים שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, הָא אֲסוּוּתָא תְּהֵא לְלִבָּא וְלְעֲרֻקִין דִּילָהּ, וְאַתְמַר בְּהוּן (ש) וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם, וְאַתְסִין עֲרֻקִין (גִּיפָא) וְאַבְרִים דִּילֵיהּ.

טְחוּל דָּא לִילִי"ת אֵימָא דְעֲרַב רַב, שְׁחוּק הַפְּסִיל, מָאן פְּסִיל דָּא אֵל אַחַר סְמַא"ל, וְעֲרַב רַב
אֵינּוּן בְּנִהָא, דְּאֵינּוּן מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר אִם רְאִית רְשָׁע שְׁהִשְׁעָה
מִשְׁחָקָת לֹא אֵל תִּתְגַּרְהּ בּוּ, עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (חֲבִקוּק א יג) לְמָה תִּפְיֵט בּוֹגְדִים תִּחְרִישׁ בְּבִלְע רְשָׁע
צְדִיק מִמֶּנּוּ, רְשָׁע דָּא כְּסִיל, עֲרַב רַב בְּגִלּוּתָא אֵינּוּן רְשָׁע, בְּבִלְע צְדִיק מִמֶּנּוּ, דָּא יִשְׂרָאֵל, וּמָאן
גְּרִים דְּבִלְע לֹן, בְּגִין דְּלֹא אֵינּוּן צְדִיקִים גְּמוּרִים, כְּמָה דְּאֲתַמַּר צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלְע אֲבָל צְדִיק
גְּמוּר אֵינּוּ בּוֹלְע.

וּטְחוּל אִיהוּ לִילִי"ת, (משלי ג לג) מְאִירַת ה' בְּבֵית רְשָׁע, וְאִיהִי אֲסַפְרָה לְרַבִּי דְּאֵינּוּן חֲתִיבָא, חֲתִיבַת
בְּהוּן בְּעוֹתָרָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, (דף קמ ע"ב) וְלִבְתַּר קְטִילַת בְּהוּן, וְאַמְאֵי אֲתַקְרִיאוּ רַבִּי, בְּגִין דְּלִית
בְּהוּן דְּעַת לְאֲשְׁתּוּבָא מִינָהּ, אֲבָל לֵב מְבִין אֲשְׁתּוּב מִינָהּ, דְּתַמְן צְדִיק, וְרוּזָא דְּמַלְחָה (קהלת ז כו) טוֹב
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֵט מִמְּוָה, וְחוּטָא יִלְכַד בַּהּ.

כְּלִיּוֹת אֵינּוּן יוֹעֲצוֹת אִם זְכוּ עָאֵל בְּהוּן נְבוּאָה דְּאִיהִי (משלי כ כז) גֵּר יְהו"ה נְשַׁמַּת אָדָם, וְאַתְעַבִּידוּ
נְבִיאִים, וְאֵינּוּן יוֹעֲצִים לְטַב, וְאִית בְּהוּן עֲצָה וְתוֹשָׁיָה.

כְּנִפִי רִיאָה, אִם זְכוּ שְׂרָא בְּהוּן רוּחַ קוּדְשָׁא, וְאַתְמַר בְּהוּן (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהו"ה
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דְּעַת וְיִרְאָת יְהו"ה, וְעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (שמות כה כ) וְהָיוּ
הַכְּרֹבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים, הַכְּרוּבִים כְּגוֹן צוֹרֵת אָדָם, פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְקַבֵּל תְּלַת חִיּוּן דְּפִרְשִׁין גְּדַפִּין
לְקַבֵּלֵיהּ דְּאָדָם, וְאֵינּוּן שִׁית גְּדַפִּין, תְּרִין לְכָל חֵיהּ, מִסְטָרָא דְּשְׂכִינְתָא גְּדַפִּין דְּחִיּוּן מְרוּבְעִים,
שִׁית גְּדַפִּין לְקַבֵּל שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפָּא, אַרְבַּע גְּדַפִּין לְקַבֵּל כְּרִסְיָא מְרוּבְעָא, פְּרִשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה
סְכָכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַפְּפֹרֶת, דָּא פְּפֹרֶת דְּלִבָּא קוּדְשִׁין, וְדָא לִבָּא.

נְפִשׁ רוּחַ נְשַׁמָּה, כְּהוּן לֹוי וְיִשְׂרָאֵל, כְּהוּן אִיהוּ נְשַׁמָּה, אִם זְכָה גֵּר יְהו"ה גֵּר הָוֵה נְהִיר בֵּיהּ מְלִבָּא
כְּשִׁמְשׁ זוֹרְחַת, וְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא הָוֵה נְפִיק מִבִּין גְּדַפִּין דְּכְרוּבִין דְּאֵינּוּן כְּנִפִי רִיאָה, וְהָוֵה מְמַלִּיל
עֲמִיָּה, וְאִם לֹא נִרְאָ, וְדָא נְפִשׁ הָוֵה דְּלִיק, וְנְפִיק אֲשָׁא מְלִבָּא וְאוּקִיד לֵיהּ. כְּרַקְבָּנָא וְקִיבָה כַּד
נָאִים אֲתַקְרִי קִיבָה יִשׁוּן.

וְאִית שִׁינָה לְטַב וְאִית שִׁינָה לְכַיִשׁ, לְטַב כְּגוֹן חֲלוּם דְּאִיהִי סְלָם (נ"א כְּגוֹן חֲלוּם) דְּחֻזָּא יַעֲקֹב, וּבִיָּה
דְּבִיק קְנָה, וְשִׁית עֲזָקִין דְּקְנָה אִיהוּ שִׁית דְּרַגְזִין דְּנְבוּאָה, וְסַלְקִין לְשִׁתִּין נְשָׁמִי, דְּהָוֵה נָאִים בְּהוּן
דְּוֵה, דְּהַכִּי אוּקְמוּהּ, דּוּד הָוֵה מִתְנַמְנֵם פְּסוּם, וְסוּם לָא נָאִים אֱלָא שְׁתִּין נְשָׁמִי, וְאִית שִׁינָה לְכַיִשׁ
כְּלָמָא בִּישָׂא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ לְגַבִּי אַבְרָהָם, (בראשית טו יב) וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל אַבְרָם, וְהִנֵּה אֵימָה

חשבה גדלה נפלת עליו, והא אוקמוה בארבע גליות, ובגין דחלום ייתי בתרין דרגין, אוקמוהו קדמאין, כמה דאי אפשר לבר בלא תבן כד אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים, בגין דייתי חלמא פאן על ידי מלאך, פאן על ידי שיה, בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע, אבל מסטרא דאילנא דחיי לא אתיא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה דקודשא בריה הוא דאיהי שכינתא דיליה, ולית תמן קיבה רע דאיהו שיה.

קרובן טוחן, אי בר נש זכא איהו טוחנת מן לצדיקים, דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה, ואי לא אזלין בפקודין טבין, מתפרנסין בלחם הקלוקל מזונא קלא בקלון. וושט (במדבר יא ח) שטו העם ולקטו, שטין (שטיין) לקטין בשטותא, וטחנו בריחים בדוחקא, אלין אינון טוחנות בפומא, או דכו במדוכה דא חיה, ובשלו בפרור דא אצטומכא.

ברי, רזא עלאה הכא, אם זכו ישראל הוה נחית לון אורייתא מן שמיא בלא דוחקא, ולא הוה צריכין לאלפא חד לחבריה, הדא הוא דכתיב (שמות טז ד) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, דלית לחם אלא אורייתא, לא זכו בגין ערב רב דאינון שטיין, אתמר בהו שטו העם ולקטו, דיטרחון לאולפא דא לדא, לפרנסה פל חד בדוחקא, ולחפימיא ברמיזא. אבל לעתיד לבא יתמחון ערב רב מעלמא, ואתמר בהון (ירמיה ל א לג) ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגומר, ובגין דא וושט איהו לביש ואיהו לטב, חנור וסומק, דינא ורחמי.

וברי, בודאי אינון שלוחיא דעבורא, צריכין כד קראן ספר תורה דיחתכון מלין, ולא יימרון להון בהלעטה, כגוונא דערב רב דאתמר בהון (במדבר יא יג) הפשר עודנו בין שניהם, והו אכלין בהלעטה, וכגוונא דעשו דאתמר ביה (בראשית כה ל) הלעיטני נא, ולא הו טחנין ליה, אתמר בהון (במדבר יא לג) ואף יהו"ה חרה בעם.

הדרא דכנתא דא איהו נחש בריח נחש עקלתון, דזמינין צדיקיא (דף קמא ע"א) למיכל ליה. ואית חלב טמא דאיהו נחש, דאיהו אסיר למיכל עמא קדישא, בגין דעליה אתמר (בראשית ג יד) ארור אתה מפל הבהמה.

תקונא רביעאה

(זהו תיקון כ"ה)

בראשית תמן י"ש, (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, ובגין דתמן אוצר דאיהי יראת יהו"ה, מניה אתמליא לצדיקיא, ואינון דחלין לקודשא בריה הוא ירתין האי יש, וערבוביא בישא לא הו דחלין לקודשא בריה הוא אלא בגין עותרא, והו מנסין ליה, כגוונא דא (שמות יז ז) ה'יש יהו"ה בקרבנו אם אין, וכל אינון דמנסין לקודשא בריה הוא ודחלין ליה בעותרא ולא דחלין מניה בענינתא כמו בעותרא, לאו אינון אלא ערבוביא בישא, דאית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, אית מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בגין דיחון בנוי או דלא נחית

לענינותא, או דרחים ליה בגין דיהיב ליה עותרא, ומנסה ליה בגין נעביד האי פקודא הכי, ונחזי
היש יהו"ה בקרבנו ויהיב לן אגרא בגיניה אם אין, דאי לא יהיב ליה אגרא בגינהא לא רחים
ליה, ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקודא, ומנסי לקודשא פריד הוא בכל פקודא ועובדא,
בודאי האי איהו מאלין ערבוביא בישא, דאתמר בהון היש יהו"ה בקרבנו אם אין.

אלא רחמו ודחילו דקודשא פריד הוא, שלים בכל פקודא ופקודא דעביד, בין דיהיב ליה
אגרא בטיבו בין דלא יהיב ליה, ובגין דא מני באורייתא (דברים ו ד) ואהבת את יהו"ה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוהו קדמאין, אם חביב עליה נפשך מממונה לכה
נאמר בכל נפשך, ואם חביב עליה ממונה מנפשך לכה נאמר בכל מאדך, דאית בר נש דעלי
ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עליהו אגרא, ואם הוה יהיב אגרא עליהו לא הוה עביד לון,
דודאי סגיאין אינון מפני נשא דאינון עתירין בעותרא סגיא, ואינון חביבין עותרא דלהון יתיר
מנשמתא דלהון, דעותרא דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי, ועותרא דגופא ממזנא
ועדינא בעלמא דין.

ואינון דמתבבין ממזנא מנפשא, אם הוה יתבין ליה כל אורייתא במאה זוזי לא הוה יתבין להו
בגינה, בגין דממונא חביב עליהו מנפשא, ומה דדחיל ורחים ליה לאו איהו אלא בגין ממזנא,
האי דשוני ממזנא עקרא ואורייתא דרחים קודשא פריד הוא טפל, האי רחמו ודחילו לא חשיב
ליה קודשא פריד הוא, אלא עקרא דרחמו ודחילו דקודשא פריד הוא, דאף על גב דאיהו
רחים ממזניה מנפשיה, דירחים ליה בממוניה, במה דאיהו חשיב עליה, ולא בטפל דיליה, לכה
נאמר בכל מאדך, וכן מאן דחשיב נפשיה ממזניה, והוה יהיב כל ממזנא דעלמא ולא הוה נזיק
אפילו באגרא זעירא דאית ביה, לכה נאמר בכל נפשך במאי דרחים ליה.

תקונא חמישא

(זהו תקון כ"ו).

בראשית (ישעיה סו טז) פי באש יהו"ה נשפט, אלהי"ם מארי דדינא, ועליה אתמר (שמות כב כז)
אלהי"ם לא תקלל, בודאי במה דלעילא אתמר (תהלים עה ח) פי אלהי"ם שפט זה ישפיל וזה ירים,
כה איהו צריד למחוי דדינא לתתא, לדא ישפיל בדינא ולדא ירים, כפום (דף קמא ע"ב) עובדוי,
לדא מטה פלפי חסה, לדא פלפי גבורה, אמת באמצעיתא, ובגין דא אתקרי דיין אמת, אלהי"ם
הפס"א בחושבון, דתמן י"ה דאיהי חכמה ובינה, זה שמי עם י"ה שס"ה מסטרא דשמאלא, ודא
י"ה מן אלהי"ם, ה' על י' נוקבא.

וכד דיין איהו דן, צריד למחוי איהו יתיב ובעלי דינא קיימין, כגוונא דלעילא, דאתמר בקודשא
פריד הוא (איוב א ו) ויבאו בני האלהי"ם להתיצב על יהו"ה, איהו יתיב, ואינון קיימין למתבע
דינא, ובגין דשטן יעול ביניהו למתבע חוביהון דבני ישראל, אינון במטולא עליה, עד דהוה דן

להון ודא איהו להתיצב על יהו"ה, ועוד להתיצב על יהו"ה, לשאלא ולמתבע דינא לגבי (נ"א קמ"ו)
קודשא בריה הוא יהו"ה, פד נהיג עלמא ברחמין, ומקטרנין ותבעין דינא, ודא איהו להתיצב
על יהו"ה. ותו להתיצב על יהו"ה, יהו"ה עמודא דאמצעייתא, דשאלין ותבעין דינא מגבורה
בי דינא רברבא, דקיימא על עמודא דאמצעייתא, ודא הוא על יהו"ה, על דמקרבין דינין קדם
גבורה אתמר בהון להתיצב על יהו"ה, דאף על גב דבנוי אינון ישראל לית ליה רשן לאעברא
על דינא, דאורייתא בדינא אתייהיבת, ואומי עלה דלא יעבר עלה, ולגבי דינא גבורה איהי
באמצעייתא, וחסד מימינא, ועמודא דאמצעייתא משמאלא, וכל דינין מהאי אתר תליין, וכל
ספירן פלהו אתקריאו דינין גבורה ואפילו יהו"ה.

דינא קדמאה חדא אתקרי דין לדון בהנק, ואתמר (דברים כא כג) לא תלין נבלתו על העץ. אמר ליה
אלעזר ברי, הכא צריד להדשא מלין, אית עץ ואית עץ, הדא הוא דכתיב (שם כ יט) פי האדם עץ
השדה, ואית אדם דאיהו עץ הדעת טוב ורע, וחובא דאדם איהי נבלתו דאדם קדמאה דאיהי
עץ החיים, לא צריד לתליא ביה חובא דא, הדא הוא דכתיב לא תלין נבלתו על העץ, דמאן
דאכל מעץ דיליה דאיהו עץ החיים, אתמר ביה (בראשית נ כב) ואכל וחי לעולם.

ועוד לא תלין נבלתו על העץ, עץ דהכא דא תלמיד חכם דאשתדל באורייתא דאיהי עץ החיים,
הדא הוא דכתיב (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, לא תלין בו נבלתו, דאיהי חובה דהב
ביומא לא תלין עמיה פליגה, דמיד יתוב בתיובתא, פמה דאוקמוה מארי מתניתין אם ראית
תלמיד חכם שחטא ביום אל תהרהר אחריו פליגה, דודאי עשה תשובה, (נ"א שפא עשה
תשובה, שפא סלקא דעתה, אלא אימא ודאי עשה תשובה).

ועוד לא תלין נבלתו על העץ, דא תלמיד חכם, נבלתו דא פת עם הארץ דאיהי ריחשא, דאם
אנת תליא לה ביה, או קובריה או קוברתו, ודא איהו (דברים כא כג) פי קבור תקברנו, פי קבור הוא
לה או תקברנו איהי ליה, ואתתא דא לאו אקרי ווונא ויחודא דיליה, אלא איהי פמטולא תליא
עליה, פחויא קשיר על קדליה, ובגין דא (שם) פי קללת אלהים תלוי, דאיהי קללה, דקטילת ליה
או אייתי ליה לידי עניותא.

דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא שבת, דירית ביה בר נש נשמה יתירה, לא צריד
לאתחזיא קדמיה נפשא דשולטא פבר נש ביומין דחול, במלאכה דאיהי אסורה בשבת, אלא
קבור תקברנו ביום ההוא, דלא אתחזיא קדם זכור ושמור דשבת, ובגינה אתמר (שמות ה ה) של
נעליה מעל רגליה פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, (דברים כא כג) ולא תטמא את
אדמתה, דנשמתא יתירה איהי ארץ ישראל דלעילא, אדמת קדש, דאתמר בה (ירמיה ב ג) קדש
ישראל ליהו"ה.

ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאיהו נבל, עליה אתמר פל הפעמיד תלמיד דלאו
איהו הגון פאלו מעמיד אשרה, ובגין דא לא תלין נבלתו על העץ דאיהו עץ החיים. דבר אחר
לא תלין וגומר, העץ אליו ישראל דאתמר בהו (דף קמב ע"א) (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי, חובא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

דעבדו עם נבל, לא תהא תליא ליה בישראל, דכד עבדו ית עגלא חשיב משה בישראל עבדו ליה, ואמר (שמות לב יא) למה יהו"ה יחרה אפך בעמך, אמר ליה קודשא בריה הוא (שם) לך רד כי שחת עמך, מיד נחית וחוץ עגל דיוקנא דשור וחמור, שאיל ליה מאן עבד לך, אמר חמור, ערב רב (יחזקאל כג כ) אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר נמי הכי, טבעת דעלה מזל שור בזמנא דאתמר בערב רב (שמות לב ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, אזדמנת תמן, וארמי פלא אהרן בנורא, ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור, בההוא זמנא צווחת רוח הקדש ואמרת, (ישעיה ג) ידע שור קניהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

ורשיעיא מה חזו למעבד עגל, אלא ודאי אינון חזו מכשפין דפרעה, יונו"ם ומפרו"ם בני בלעם, דאתמר בהון (שמות ח ג) ויעשו בן החרטמים בלטיהם, וחזו דלא הוה ממשו בהון, אתחזרו עמיה דמשה וקבילו ברית מילה, וקודשא בריה הוא דידע גלויים וסתירין, דהוה ידע בהון דאינון מגזעא בישא, כד הוה נחתא שכינתא אתמר בה (שם יד ט) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ובגין דא נטלו קנאה בלביהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, פגוונא דהוה אזיל קדמיכון, ובגין דא עבדו ית עגלא בחרשין דלהון, ודא איהו ידע שור קניהו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, ודא איהו לא תלין נבלתו על העץ, חובא דא דעם נבל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. דבר אחר לא תלין וכו', דא גיורא דלא אתגייר לשמא דקודשא בריה הוא, לא תליא ביה בישראל דאינון עץ, כמה דאוקמוהו (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העץ דא לישנא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו פי קבור תקברנו, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יצר הרע, על העץ דא נשמת חיים, דמאן דחלל בה אתמר ביה פי קבור תקברנו, וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא.

(דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא נפשא דחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתירא ובגינה אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך).

תנינא הרג, הרג לגנב, ולגזלן עונשא, ובגין דא הממשפן לחבריה צריך למחור ליה משפוניה בעידן דצריך ליה, פינן דלית ליה אחרא, הדא הוא דכתיב (דברים כד יג) השב תשיב לו את העבוט ואתמר בקרא אחרא (שמות כב כה) אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו, האי בגשמתא דבר נש ממלל, אם חבל תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעה דא נשמתא.

ואם חבול תחבול תפלין דיד ותפלין דרישא, שלמת רעה פסוייא דמצוה, עד בא השמש, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהו"ה אלהים, תשיבנו לו קדם דיתפניש מניה, דעליה אתמר (מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה, מאי צדקה צלותא, ומרפא בכנפיה פנפי מצוה דאינון תפלין פנפי יונה, וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעורו משכא דתפלין, ואם את לא תחזיר אלין פסויין ליה קדם דיתפניש מניה שמשא דאיהו קודשא בריה

הוא, דאתמר ביה כי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם, הכי יתפניש מינה נשמתא, דאתמר ביה (תהלים פט לו) פסאו בשמש נגדי, מדה לקבל מדה, ובגין דא עד בא השמש תשיבנו לו, לו לעני דאיהו צדיק, ולשכינתא דאיהו ענייה בגלותא, פד יתי ליליא דאיהו גלותא, במה ישכב (דף קמב ע"ב) שכינתא, דודאי שמשא דאיהו קודשא בריה הוא לא נהיר לה בגלותא דאיהו ליליא, ואשתארת פחשוכא, ובגין דא צריכין ישראל לאנתרא לה בגלותא באור ונה, דאיהו תורה ומצוה, אור נשמתא, נ"ר נפש רוחא דאינון סימן נ"ר, פתי דתפלי למשכב פהו שכינתא בגלותא, וכסניא דציצית לאתעטפא ביה במשכבה.

ובגין דא אי בר נש לא אנח תפלין וציצית, במה ישכב איהו בגלותא, עלה אתמר (תהלים מא ב) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהו"ה, ובזכות פקודין אליו ירתין בני נשא תלת קטרין, דאינון נשמתא ורוחא ונפשא, ובהו צריף למקרי לישראל עלאה, דינחית לאנתרא בשכינתא בנהורא דפורקנא, דאיהו שמש צדקה, ומרפא בכנפייה לישראל דאינון בבי מרעא בגלותא. דצדקה איהו שכינתא עלאה, עלה אתמר (איכה ב יג) מי ירפא לה, ואיהו כ"ה אתון דקריאת שמע ערבית ושחרית, וביה נחתא לישראל למפרק שכינתא, אבל בימינא אוקים לה ורחם עלה, הדיא הוא דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיה, ובגין דא נשמתא ורוחא ונפשא אינון משכבא (משכונא) דשכינתא בגלותא, ועליה אתמר (דברים כד יג) ושכב בשלמתו וברכה, ובגין פקודין אליו שריא שכינתא על בר נש.

ועל נשמתא אתמר (מיכה ז ח) משכבת חיקה שמר פתחי פיה, דלא תדור אם לא תשלם, הדיא הוא דכתיב (משלי כב כז) אם אין לה לשלם למה יקח משכבה מתחתיה, ואשתארו רוח ונפש יתומים, ואם נשמתא עברת על פקודי אורייתא ואנחת חובין בגופא, דין איהו ליפרע מנכסי יתומים, בפקודין דעשה דאשתאר לון מנשמתא, דבגין חובין נטלין מחייבא משכונא דאיהו נשמתא, ודיא איהו (שמות כב כח) אם חבל תחבל שלמת רעה.

ואי אית ליה חובין ואית ליה זכוון, אתפרעו חובין בזכוון, ואתמר יצא שכרו בהפסדו, מיד חזרין ליה לגופא קדם דייתי שמשא, ודיא איהו (שם) עד בא השמש תשיבנו לו, דכד נאים פר נש נשמתא סלקא מגיה, ולא נחתת בגופא עד דפרעת פל חובין דעבר פר נש פההוא יומא, ובגין דא ממשכן לה תהוא בי דינא דלעילא, בגין דמקטרגא סליק אפתרהא למתבע מינה דינא, בארבע מיתות בית דין, תרין דאתמר לעיל, ותרין דאינון שריין על אינון דמגלין עריין דאורייתא, זפאה איהו מאן דנטיר לה בכל יומא.

ובזמנא דחובין אינון רברבין, ומלוה פר נש חובין על משכונא, אבד משכונא דאיהו נשמתא, ולא חזרת לגביה, וכלא איהו בדין דדן לה גבנרה דאיהו בי דינא רברבא, בכל ליליא בתרין עשר שעתין ובשבעין ותרין רגעין פחשבן חס"ד, דאתמר ביה (ישעיה מז ה) והוכן פחסד פסא, ורזא דמלה (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים, לרגעים תבחננו.

ואית חובין דאינון בסתה, ולא יכילין לאסהדא בהון מלאכין דאזלין עם נשמתא, דאתמר בה (תהלים צא יא) פי מלאכין יצוה לה, הא שכינתא סהידת עלייהו, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כד) אם יסתר איש במסתרים, בגין דשכינתא על רישיה, דאתמר בה דע מה למעלה ממה, עין רואה ואין שומעת וכל מעשיה בספר נכתבין, (לזמנין נשמתא לא תות מודה בחובין דתבע עליה יצר הרע, וחשיד יצר הרע בהאי), (ג"א ולזמנין נשמתא לא חבת וחשיד יצר הרע בהאי), ואזלין לגבי פי דינא ודן עלייהו דין הנשבעים, אומיאת נשמתא עלייהו ואתפטרת, ואם לאו פרעת.

ואית חובין דאתמר בהון (איוב לז ז) וביד כל אדם יחתום, ומראין לה חתימת ידחא. ואית חובין דאינון על תנאי דאתני עליה לפרעא לון בהאי עלמא, דחובין דיליה פאתריה, דלא יגבה לון תובע אלא פאתריה, ואזלין אינון חובין דעשרין שנין, ואית חובין לתתא, דאוקמוהו קדמאין דעד עשרין שנין (דף קמג ע"א) מענישין לתתא ולא לעילא, ואית חובין דמענישין לעילא ותבעין לון לעילא פי דינא רברבא, ובגניניהו ממשכנין נשמתא לעילא, ולא מניחין לה לנחתא לתתא, אבל בחובין דמענישין עלייהו לתתא, לא מענישין לה לעילא, ולא מעכבי ליה תמן, ואית חובין דנשמתא דגבין מנייהו בכל אתה, פגון (שמות כא ז) ומקלל אביו ואמו, דאתמר ביה מות יומת, מפי דינא דלעילא ומפי דינא דלתתא, דאתהינת בתרין דינין, ובגין חובא דא בכל אתר דאשכחין לה לעילא גבין מינה, ובכל אתר דאשכחין לה לתתא גבין מינה, ולית פקודא דלית לה רשו לאגנא עלהא, דאית חובין דדינין לה בדינים חמורים לנשמתא, ויתי מצוה דאיהי מטרוניתא פגון מצות תפלון, ואגינת עליה ופרישת גדפהא עליה, ולית רשו למקטרג לקרבא תמן, ואית חובין דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עלייהו, הדא הוא דכתיב (שם יד) מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל פקודין אית דאינון שפחות, מאלין פקודין דאינון על מנת לקבל פרס, אף על גב דיתון לאגנא עליה, נטלי לון מקטרגין תחות רשותיהו, (ג"א נפקין לה מקטרגין מרשותיהו), ואית חובין אחרנין דאתקריאו חלוקי דינין, על חובין דחולקין בהון, מנהון מטא פלפי חסה, ודינין לה לנשמתא במקוון דאיהו דיני ממונות, ואית אחרנין דחולקין עלייהו ואינון נטין פלפי חובה, למידן לה בדיני נפשות, אם זכוון מתגברין על חובין דינין לה בדיני ממונות, וגבין מזכוון דאינון גמילות חסדים דיליה, ואם חובין מתגברין דינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה נפש ורוח.

ולעילא לית משוא פנים בין זכאה לחיבא, וכן צריה להשוות לתתא גבי דינא זכאה עם חיבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מנייהו בדינא, דבדינא דלעילא אתמר ביה (דברים י ז) לא ישא פנים ולא יקח שחה, ווי ליה לדדינא לתתא דאשתני מדדינא דלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה דאיהו לתתא (שם טז יח) שופטים ושופרים תתן לה בכל שעריה, לדדינא גופין, הכי אית לעילא שופטים ושופרים לדדינא נשמתא, ולא יוקיר לדא יתיר מדא, אלא תרוניהו בהשוואה בדינא, ואינון צריכין למשמע קדם דינא, ולא ימללון עד דשאל לון דינא, וזהיב לון רשו למללא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין דשכינתא שריא עלייהו, ומאן דתבע קשוט פאלו מקיים על

עלמא דיין אמת (ס"א דין אמת), וכל שכן מאן דדן דין אמת, כאלו מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ
תצמח, ווי ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת, דגרים (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, ומאן
גרים דא דינא דלא דן דין אמת, ובדאי דיין דדן דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל
מגלותא, ואוקים לון מארעא.

קם רבי שמעון על רגליו, וסליק ידוי לגבי עילא, ושפח למארי עלמא, ואמר, רבון עלמא עביד
בגין שכינתא דאיהי בגלותא, ואם איהי באומתא דא אפא ואמא דאינון חכמה ובניה יכלין
למעבד התרה, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה עבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד אומי הרב
יכיל למעבד התרה.

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד ומנא ידיעא, ונדר או
שבועה איהו ב"ה דאינון חכמה ובניה, ואיהו אתחרט, דא תלת בני נשא יכלין למפטור ליה,
ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינה, ומפל אינון דמתבתא
דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינה
ובניה זמנין (דף קמג ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב
לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר פתבת.

ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא, ולא פעי, אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים יז ח) פי
יפלא ממה דבר, דאתמר ביה במופלא ממה אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשכינתא
איהי בגלותא לגבי בעלה בנהא, דאיהי יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא דילה, לדכאה לה
במים דאורייתא, מים חיים דלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאיהי לילי"ת, דלא אתקריבת
בהדה, דאיהי חובא דנשמתא דסאיבת לה, ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה, לההוא
אתר דאתיהיבת מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, דאית מאן דפרע
בממוניה, ואית מאן דפרע בנפשיה, ובין נגע לנגע, פמה דאוקמוהו (איכה א א) איכה ישבה בדה,
דאיהי חשיבא שכינתא בגלותא פמזרע, דאתמר ביה (ויקרא יג מו) בדר ישב מחוץ למחנה, מחוץ
ודאי, דא גלותא, דאיהי לבר מארעא דישראל, דאיהי מותבא דאת ה'.

ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה ההוא דסגיר ליה, אנא מפייסנא ליה בגין יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, דאיהו יחודא (דיחודיה פמן), ובגין לבושין דאתלבש, מיך אתפתחת מקורה ואתדביאת
שכינתא, ורזא דמלה (ירמיה יד ד) מקנה ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה, מושיעו ודאי, ההוא
דמקורא דמקנה בידה.

תקונא שתיתאה

(זהו תקון כ"ז).

בְּרֵאשִׁית תִּמְן תִּרִי אֵשׁ, וְאֵלֶיךָ אֵינֹן תִּרִין אֲשִׁין דְּאֵינֹן בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְעַלִּייהוּ אֲתִמֵּר (שיר ב ה) סְמִכּוֹנֵי בְּאֵשֵׁי שׁוֹת, בְּתִרֵי אֵשׁוֹת, וְאֲמַאי אָמַר בְּהוֹן סְמִכּוֹנֵי, אֲלֵא בְּלִילֵי שַׁבַּת נִשְׁמָה יְתִירָה קֵא נַחְתָּא לְסְמִכָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה בְּגֵלוֹתָא, דְּאֲתִמֵּר בְּהָ (עמוס ה ב) נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְכַד אָתָּא מוֹצְאֵי שַׁבַּת אֲסִתְּלַקְתָּ יְתִירָה דְּבָהּ וַיִּנְפֹּשׁ, וַיִּנְפֹּשׁ מִיַּד דְּאִיהִי אֲסִתְּלַקְתָּ וַיִּנְפֹּשׁ, דְּלִית מָאן דְּסָמִיךְ לָהּ, בְּתַהוּא זְמַנָּא אִיהִי אֲמַרְתָּ לְיִשְׂרָאֵל סְמִכּוֹנֵי בְּאֵשֵׁי שׁוֹת דְּאֵינֹן מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וּמַאי נִיהוּ תִרִי תוֹרוֹת, דְּאֵינֹן תְּצוּבוֹת מֵאֵשׁ דְּאִיהִי אֱלֹהִים מִדַּת הַגְּבוּרָה, וּמַאי נִיהוּ לְמוֹדֵי יְהו"ה תִּרִין שַׁפוּן דְּאֲקִרוּן לְהַבּוֹת (דְּאֲקִרוּן בְּלַחְבוֹת) אֵשׁ, וְאֵינֹן תִּרִין תְּפּוּחִין, דְּמַנְהוֹן רוּחָא דְּמִשְׁיחָא נְפִיק, דְּאֲתִמֵּר בֵּיהּ (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהו"ה.

לְבַת מְלֶךְ דִּהְוֹת בְּבִי מְרַעָא מְרַחֲמֵי דְּבַעְלָהּ, דְּאִזְל בְּעַלָּהּ אִיהִי נִפְלַת לְמִשְׁכְּבָהּ, צְוּוֹחַת וְאֲמַרְתָּ סְמִכּוֹנֵי בְּאֵשֵׁי שׁוֹת, הָא אִיהִי בְּבִי מְרַעָא, הִיא אוֹמַרְתָּ רַפְדּוֹנֵי, בְּמַאי בְּתַפּוּחִים דְּמַתְרַבִּים בְּעַצֵּי תִיעַר, וְאֵלֶיךָ אֵינֹן עַצֵּי בְּשָׁמַיִם.

קָם סְבָא תְּלִיתָאָה וְאָמַר רַבִּי רַבִּי, הָא אֲנִן בְּעַצֵּי בְּשָׁמַיִם מְבַדִּילִין, וְהִכָּא אִיהִי לָא אֲמַרְתָּ אֲלֵא בְּתַפּוּחִים, אֲלֵא אֲנִן מְבַרְכִין עַל עַצֵּי בְּשָׁמַיִם בְּגִין דְּאֲתִמֵּר בְּהוֹן (שיר ז ט) וְרִיחַ אֲפִף בְּתַפּוּחִים, וְלֹא עוֹד אֲלֵא כָּל מִינֵי בְּשָׁמַיִם אֵינֹן טְבָאן לְבִרְכָא עַלִּייהוּ, וְאֲנִן דְּעַבְדִּין בְּהַדָּם בְּגִין דְּאִית בֵּיהּ תְּלַת עֲלִין, דְּאֲתַקְרִיאוּ תְּלַת הַדָּסִים, דְּרַמִּיזִין לְתַלַּת אַבְהוֹן, אֲבָל תִּרִין נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא אֵינֹן לְקַבֵּל תִּרִין תְּפּוּחִין דְּאֵינֹן תִּרִי נְבִיאֵי קְשׁוּט, דִּי בְּהוֹן עֲתִיד לְאַפְקָא רוּחָא דְּקוּדְשָׁא דְּאִיהוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא דְּלַעֲיָלָא, דְּבִיהּ אֲתִישְׁבַּת נִפְשָׁא דִּילָהּ, וּבְגִין דָּא אִיהִי אֲמַרְתָּ (שם ב ה) רַפְדּוֹנֵי בְּתַפּוּחִים כִּי הוֹלַת אֲתַבָּה אֲנִי (דף קמד ע"א) בְּלִילֵי דְּשַׁבַּת אֲתִמֵּר (שיר ה ה) קָמַתִּי אֲנִי לְפַתּוּחַ לְדוּדֵי בְּשַׁבַּת, וְכַד נְפִיק שַׁבַּת אֲתִמֵּר (שם) וְדוּדֵי חֶמֶק עָבַר, וּבְתַהוּא זְמַנָּא (שם) בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצִאתִיהוּ קְרִאתִיו וְלֹא עָנְנִי, עַד דְּאוּמִּינָא דְּבּוֹמְנָא דִּייתִי זְמַנָּא אַחְרָא דְּאוּחִיד בִּידִיהּ וְלֹא אֲשַׁבְּקִינִיהּ לְמִיזַל, כְּמָה דְּאֲתִמֵּר (שם ג ד) אַחְזַתִּיו וְלֹא אֲרַפְנּוּ עַד שְׁתַּבְּאֲתִיו אֵל בֵּית אֲמִי, דָּא בִי מְקַדְשָׁא דְּלַעֲיָלָא, וְאֵל חֶדֶר הוֹרְתִי דָּא בִי מְקַדְשָׁא דְּלַתָּא.

וּבּוֹמְנָא דְּאוּחִיד בִּידִיהּ בְּפוּרְקָנָא בְּתִרֵייתָא, לָא יְהֵא לִי כּוֹמְנִין אוּחְרִינִין, דְּבְּכָל פּוּרְקָנָא וּפּוּרְקָנָא הוּוּ אֲתִי, וְלִבְתַּר הוּוּ פֶּרַח מְנַאֵי, אֲבָל בְּפוּרְקָנָא בְּתִרֵייתָא אֲנָא אוּחִיד בֵּיהּ וְקִשִׁיר לִיהּ בְּכַמְהָ קִשִׁירִין דְּרַחֲמִימוּ, דְּלֹא יִזּוּ מְנַאֵי לְעֵלָם וְלַעֲלָמֵי עֲלָמִין, דְּבְּכָל גְּלוּתָא וּגְלוּתָא הוּוּ אוּזִיל מְנַאֵי, וְהוּוּנָא שְׂאִיל עֲלִיהּ לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב, הִדָּא הוּוּ דְּכַתִּיב (שם) כְּמַעַט שְׁעַבְרַתִּי מֵהֶם עַד שְׁמִצָּאתִי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי, וְזְמַנִּין לָא הוּוּנָא אֲשַׁבַּח מָאן דִּימָא לִי מִדֵּי מַנְיָה, וְהוּוּנָא אוּמִי בְּגִינִיהּ לְכָל בְּנֵי קְרָתָא, הִדָּא הוּוּ דְּכַתִּיב (שם ה ח) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי, וְכַמְהָ זְמַנִּין (שם ג א) עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת דְּאֵינֹן גְּלִילוֹת, בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי וְלֹא הוּוּ מָאן דִּימָא לִי, עַד דְּאִיהוּ הוּוּ אֲתִי, וְכַעַן בְּגֵלוּתָא בְּתִרֵייתָא פֶּרַח דוּדֵי בְּכַעֲסָא סְגִיא, וְשְׂאִילָנָא בְּגִינִיהּ וְלֹא אֲשַׁבְּחָנָא מָאן דִּימָא לִי מִדֵּי, וּבְגִין דָּא אֲנָא אוּמִינָא,

דבזמנא דייתי ואחידנא בידוי דלא יזוז מנאי, ואנא אחזתינו ולא ארפנו אחזתינו בקשורא דתפלין
דיה, ולא ארפנו בתפלין דרישא.

תא חזי, דודקא פד יתי לגבה, ימא לגבי תרין משיחין (שם ז יג) נשפימה לפרמים דאינון ישראל,
די בהון אתמר (ישעיה ז) כי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, נראה הפרחה הגפן דאיהי שכינתא
בהון, הנצו הרמונים אלין אינון דמליין מצות פרמון.

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא, נשפימה לפרמים, הא אית פרמים דלאו אינון ישראל, כגון (שיר
א ו) דשמוני נטרך את הפרמים פרמי שלי לא נטרתי, ואינון ערבוביא דערב רב, דאינון מעורבין
בהון בישראל בגלותא, ובגין דא כד ייתי קודשא בריה הוא לגבי שכינתא, איהו ימא לגבה,
נשפימה לפרמים, נראה אם פרחה הגפן בהון, דאתמר בה פי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל,
הנצו הרמונים אלין ודאי אינון דמליין מצות פרמונים, שם אתן את דודי לה, אלין דאינון רחימין
דילה, תמן יהיבנא לון לה, (שיר ב יא) כי הנה הסתו עבר שולטנו דשאר ממנן דאומין, הגשם חלה
הלה לו שלטנותא דערב רב.

בההוא זמנא ימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי השולמית, בתרי בתים דאינון בית ראשון ובית
שני לתתא, שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא, ונחזה בה. דבר אחר, שובי שובי ארבע
זמנין, בארבע אתון דילה דאינון אדני, ונחזה בה בארבע אתון דילה דאינון יהו"ה, אמר
קודשא בריה הוא לגבי ישראל ארבע זמנין שובי בשכינתא בתיובתא, ונחזה בה בארבע פוסות
דפורקנא דאינון בפסח, דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע פוסות, כגוןא דארבע גאולות,
שובי שובי בארבע יחודין (ס"א יסודין) דילה, ונחזה בה בארבע חיוון, ונחזה בה בשמיא וארעא,
ומיך (דה"א טו לא) ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהו"ה מלך.

בההוא זמנא הנצנים נראו בארץ אלין אבהון, זכוון דלהון אתגלאן על שכינתא דאיהי ארץ
החיים, ועל בנהא דאתמר בהון (בראשית כח יד) ותיה זרעה פעפר הארץ, (שיר ב יב) עת הזמיר הגיע,
(שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארצנו, (ישעיה נב יח) קול צופיה נשאו
קול יחדיו ירגנו, כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון, בההוא זמנא קודשא בריה הוא משבח לה,
הדא הוא דכתיב (שיר ז ו) ראשה עליה כפרמל, דא תפלין (דף קמד ע"ב) דרישא, ורצועין תליין מפאן
ומפאן פזמורות, דאינון כפרמל דתליין מגפון, ודלת ראשה פארמון דא תפלה דיה, מה דהות
דלת בגלותא ענייה, הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטוף, תהא לבושא פארמון,
דאיהו סוד א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, (שיר ז ו) מלה אסור ברהטים דא קודשא
בריה הוא יהו"ה, דיהא אסור בארבע בתים דילה דאינון אדני, ארבע רהטי מוחא, דיהא אסור
ברהטים כגוןא דא יאהדונה"י, פי שמך בה ובה שמך, ודא איהו סוד אמן מן ארמון.

דבר אחר (שם) ראשה עליה כפרמל, דא (תהלים קיט קס) ראש דברה אמת, דלת ראשה פארמון דא
שכינתא, מלה דא אברהם, אסור דא יצחק בעקדה, בקשורא דתפלין דדרועא שמאלא, ברהטים
דא יעקב בארבע רהטי מוחא דתפלין דרישא, דאתמר (בראשית ל לח) ברהטים בשקתות המים.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲתַפְנֶשׁוּ חַיִּילֵינוּ קַדְיִישׁוּן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, לְמַחְמִי בְּקִשׁוּטָהָ דְכַלְהָ, דְּהָא חוּפְּהָ מִתְּתַקְנָא לְגַבְהָ, וְחִתָּן קָא נְטִיל לָהּ תַּמְּזָן, פְּתַח וְאָמַר אֲלֵיהּוּ אֲלֵיהּוּ נְחִית הַבָּא, אַנְתָּ וְחַיִּילֵינוּ דְנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקֵינָא דְמִתְיַבְתָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְקִשְׁטָא לְכַלְהָ, מִיָּד הָא נְחִית אֲלֵיהּוּ בְּכַמְהָ חַיִּילֵינוּ דְּמִלְאָכֵינוּ וְכַמְהָ נִשְׁמַתִּין.

פְּתַח וְאָמַר רַאשְׁדָּה עֲלֵיהּ בְּפַרְמֶל, פְּלָה פְּמָה מִתְּתַקְנָא רַאשְׁדָּה בְּתַפְלִין דְּאִיהּוּ (נ"א דַּאֲינוּן) פְּאָר עַל רַאשְׁדָּה, דְּעֲלֵיהּוּ אֲתַמַּר (יחזקאל כד יז) פְּאָרְדָּה חֲבוּשׁ עֲלֵיהּ, וְרַצוּעִין תַּלְיִין מְהֵאִי סְטָרָא וּמְהֵאִי סְטָרָא, מַה דְּהוּוּ תַּלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב, הָא אֲינוּן יְרוּקִין בְּפַרְמֶל, פְּעֲלִין יְרוּקִין דְּאֲינוּן בְּגַפְנִין בְּפַרְמֶל, וּמַה דְּהוּוּ בְּגִלוּתָא דְלַת, תַּפְּלָה לְעֵנִי, וְדָא תַּפְּלָה דְּיָד, דְּבָהּ הוּא מִתְּעַטְפָּא עֵנִי בְּגִלוּתָא (ס"א בְּצִלוּתָא), הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קב א) תַּפְּלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטָה, פְּעַן אֲתַמַּר בְּדָה (שיר ז ו) וְדַלַת רַאשְׁדָּה פְּאָרְגָּמֹן, מְלָדָה אָסוּר בְּרַהֲטִים, אֲלִין אַרְבַּע רַהֲטִי מוּחָא, אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דְּאֲינוּן אַהֲי"ה, וְכֵן בְּיָד אַהֲי"ה, פְּחוּשְׁבֵן חַד וְעֲשָׂרִין אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְחַד וְעֲשָׂרִין אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלִין דְּיָד, וְסִלְקוּ לְחוּשְׁבֵן אַהֲי"ה אַהֲי"ה, הוּא מְלָדָה אָסוּר בְּרַהֲטִים, אֲשֶׁר אַהֲי"ה, וְאִיהּוּ רַא"שׁ יְהו"ה קַרִּינָן לֵיהּ, אָסוּר בְּכַלְהּוּ אֲזַפְרוֹת.

דְּבַר אַחַר רַאשְׁדָּה עֲלֵיהּ בְּפַרְמֶל, רִישָׁא דִילָדָה פְּלָה, עַל פְּלָהוּ חַיִּילֵינוּ סְלָקָא, (סם) עַל שְׁנַיִם הַמָּה מְלַכּוֹת דְּאֲינוּן שְׁתֵּין סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְסִלְקִין לְשִׁית מְאָה, וְלְשַׁשִּׁים רַבּוּא, וְשְׁמַנִּים פְּלַגְשִׁים דְּהוּוּ תַּמְנִין סְפָרֵי דְאַגְדָּתָא, וְעֲלָמוֹת אִין מְסַפֵּר אֲינוּן הַלְכּוֹת דְּלִית לֹון מְסַפֵּר וְחוּשְׁבֵן, דְּאֲינוּן נִימִין דְּשַׁעֲרִין דְּכַלְהָ דְלִית לֹון חוּשְׁבֵנָא, וְאַנְתָּ פְּלָה סְלִיקַת עַל פְּלָהוּ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי לא כט) רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתָּה עֲלִית עַל פְּלָנָה.

דְּבַר אַחַר רַאשְׁדָּה עֲלֵיהּ בְּפַרְמֶל, שְׁעָרָא דִילָדָה פְּמָה אִיהּוּ מִתְּתַקְנָא בְּתַלַּת עֲשָׂר תְּקוּנִין, דְּאֲינוּן תְּרֵי עֲשָׂר מְזוֹלוֹת וְסִיחָרָא תַּלַּת עֲשָׂר, וְנִימִין דִילָדָה אֲינוּן פְּכַבְיָא וּמְזוּלֵי דְלִית לֹון חוּשְׁבֵן, וְדַלַת רַאשְׁדָּה, אַנְתָּ (הוּא) דְּהוּוּ סִיחָרָא עֲנִיָּה תַּחוֹת פְּלָהוּ פְּכַבְיָא, מְהִדְקָא בֵּין רַגְלֵינוּ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (רות ג ז) וְתַגֵּל מִרְגְּלוֹתַי וְתַשְׁכַּב, פְּעַן הָא אַנְתָּ רִישָׁא לְכַלְהּוּ, פְּאָרְגָּמֹן דְּאִיהּוּ אָמֵן יַאֲהֻדוּנָה"י, אַנְתָּ אַדְנִי, מְלָדָה דְּאִיהּוּ יְהו"ה, אָסוּר בְּרַהֲטִים דִילָדָה, אַרְגָּמֹן א"וּרִיאַל ר' פְּאָל ג' בְּרִיאַל מ' יְכָאֵל נ"וּרִיאַל, חַיִּילֵינוּ קַדְיִישׁוּן שְׁמַעוּ.

כַּד חִתָּן דְּאִיהּוּ שְׁמִשָּׂא יִיתִי לְאַנְהָרָא לְסִיחָרָא, אִיהִי אֲתַקְשֶׁטַת בְּשַׁעֲרָהָא דִילָהּ, מִתְּתַקְנָא בְּתַלַּת עֲשָׂר (נ"א בְּתַרִּסַר) דְּקִנִּין (דְּרַגְזִין, תְּקוּנִין), דְּאֲינוּן תְּרִיסַר מְזוֹלוֹת, שְׁמִשָּׂא (צ"ל וְסִיחָרָא), (תהלים יט ו) וְהוּא כְּחִתָּן יוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ, וְאִיהּוּ יִשִּׁישׁ פְּגַבּוּר לְרוּץ אֲרַחֲזִין בְּרַקִּיעָא, יִצִּיץ לְגַבְהָ וְדָאִי, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שיר השירים ב ט) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָבִים, לְאַסְתַּכְלָא לְגַבְהָ בְּרַקִּיעָא (דף קמה ע"א) דְּאִיהּוּ (ס"א דָּא אִיהּוּ) יִשִּׁישׁ, מְאִי פְּגַבּוּר, מַה גְּבַנְרָה עֲבִיד בְּהֵאִי, אֲלָא תְרִין עֲשָׂר מְשֻׁקּוּפִין אִית בְּרַקִּיעָא, וְכַלְהּוּ חַיִּילֵינוּ מְקַטְרְגִין לְגַבְיָהּוּ נְטוּרֵי תְרַעִין, שְׁמִשָּׂא מִתְּעַטְפָּא בְּאַתְנוּן דְּתַפְלִין דְּאִיהּוּ שְׁם יְהו"ה, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּגַבְנְרָה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב יג) יְהו"ה פְּגַבּוּר יִצָּא, וְדָא אִיהּוּ יִשִּׁישׁ

בגבור לרוץ ארח, ובקע חלונות בלהו דרקיע, ועביד תרין עשר ארחין, במה דעבד משה על
ימא, ודא איהו לרוץ ארח, ובגין דנטיל בקדמיתא מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לבתר אתלבש בחדס דאיהו חנור, וביה אשתפך רוגזיה דשמשא, ירוק הוה מסטרא דעמודא
דאמצעיתא, וכד אתלבש (נ"א אתלב) בחדס בנהורא חנורא, מניה יהא נהיר לסיקרא, מקצה
השמים מוצאו, דא עמודא דאמצעיתא, קצה דילה צדיק, ותקופתו על קצותם תרי סמכי קשוט,
ובהו אין נסתר מחמתו, דא שכנתא עלאה דאיהי חמה, מן תמן יצטבע בגוון ירוק דאיהו
רחמי, בההוא זמנא מסתכלין שמשא וסיקרא בחדא, ואין נסתר מחמתו, דאיהי חופה דילה.

ובההוא זמנא נטלת היא מתלת גוונים, לאתפארא קדמיה בתלת גוונים דעינא, דאינון חנור סומק
ירוק, ובההוא זמנא איהו ימא לנבה, (שיר ו ה) הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבונני, מוקדין לי
בשלהובין דרחימו דילה, ובוצינא קדישא תרין עינין אנון תרין לוחין וקירין דאורייתא, דאתמר
בהון (שמות לא יח) לחת אבן פתובים באצבע אלהים (שם לב טו) פתובים משני עבריהם, ומרקמאן
מתרין עשר גוונים מהאי סטרא, ומתרין עשר גוונים מהאי סטרא, דאינון ארבעה ועשרין סטרין,
ועלייהו אתמר (שם) מזה ומזה הם פתבים, ז"ה וז"ה תרין זמנין ארבעה ועשרים ספרים.

ואינון תרין עשר אנפין ותרי עשר גרפין דחיזון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א 1) ופני אריה אל
הימין לארבעתם גוון חנור דעינא, ופני שור מהשמאל לארבעתם גוון סומק דעינא, ופני נשר
לארבעתם אינון גוון ירוק דעינא, דאתמר (שם) וארבעה פנים לאחד וגומר, וארבע כנפים וגומר,
הא ארבעה ועשרים, גרפין אינון פנפי עינא, ועלייהו אתמר מזה ומזה הם פתבים, וחיזון בהון
פתיב (ישעיה ו ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת מלא כל הארץ כבודו,
זה אל זה ודאי, בגוונא דלוחין דאורייתא דאתמר בהון פתובים משני עבריהם מזה ומזה הם
פתובים, לחות אבן פתובים וגומר, לחת אבן, מאי אבן, דא אבן השתייה, שממנה השתת
העולם, והיא בת עינא, עלה אתמר (זכריה ג ט) על אבן אחת שבועה עינים, ואינון שבועה גלדי
עינא, ועלייהו אתמר (תהלים קיט קסד) שבע פיום הללתיך, ודא מלכותא קדישא, דאתמר בה (שם)
ק"ח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, מאי הבונים אלין אינון מארי מתניתין דאינון בנאן
בגנינין דעלמא, ופוסקי הלכות, דמאסו בה בגלותא, אתמר בה היתה לראש פנה, בגין דאיהי
הלכה למשה מסיני קבלה למשה, ומה דהות בת עינא אוכמא, מינה ובה יהא קודשא בריך
הוא נהיר עלמא, בגין דאיהו נהיר בה.

ועינין דנהרין באורייתא, עלייהו אתמר (שם קמה טו) עיני כל אליך ישפרו ואתה נותן להם את
אכלם בעתו, וצריך בר נש לאתעסקא בהון תדיר ערב ובקר וצהרים תמיד, לאסתפלא בה
קודשא בריך הוא בעינו, הדא הוא דכתיב (דברים יא יב) תמיד עיני יהו"ה אלהי"ך בה מראשית
השנה ועד אחרית שנה, ואוליפנא תמיד מתמיד, תמיד דערב ובקר, מתמיד דתמיד עיני יהו"ה
אלהי"ך בה, והא תמיד דערב ובקר דקריאת שמע איהו, אלא מפאן אוליפנא דמאן דקרי קריאת
שמע ערב ובקר בכל יום תמיד, פאלו קיים והגית בו יומם ולילה באורייתא, הדא הוא דכתיב

(יהושע א ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיה וְהָגִיתָ בוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְסֵפֶר תּוֹרָה (דף קמה ע"ב) אִיהוּ עֵינֵי, תְּרֵי כַּנְפֵי עֵינָא תְּרֵי לִנְחֵי, וְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר תְּמִיד עֵינֵי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ בְּהַ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה, וּמֵאִי בְּהַ, בְּבֵת עֵינֵי דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא, וְכַנְפֵי עֵינָא עַלְיָהּוּ אֶתְמַר (תהלים קיח יט) פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, תְּלַת גְּוִוְנֵי פְּלָל וּפְרָט, וּכְלָל וְאִינוּן אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה, דְאִינוּן פְּלָל בְּכָל אֹרִייתָא, אֱהִי"ה פְּלָל, אֲשֶׁר פְּרָט, אֱהִי"ה פְּלָל. קְרִיצִין דְעַל עֵינֵינֵי, עַלְיָהּוּ אֶתְמַר (שיר ה יא) תְּלַתְלִים שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב, וְאִינוּן תְּלֵי תְלִים. מִצְחָא דְעַל עֵינֵינֵי בְּהַ צִיץ נֶזֶר הַקִּדְשׁ, מְרוּקָם בְּגִוּוְנֵינֵי וְצִיּוּרֵינֵי דְבִי מְקַדְשָׁא דְלְעִילָא, וְצִיּוּרֵינֵי דִילָהּ נְשִׁרְטוּטֵין בְּפִוּתָא וּבְאֹרְכָא, מְנַהֵן דְקִיקִין מְנַהֵן רַבְרָבִין, וְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר בְּמִקּוּם שְׁאֲמֵרוּ לְהֶאֱרִיךְ אִינוּ רִשָּׁאי לְקַצֵּת, לְקַצֵּר אִינוּ רִשָּׁאי לְהֶאֱרִיךְ, לְהֶאֱרִיךְ מִסְטָרָא דו', לְקַצֵּר מִסְטָרָא דו'.

אֲנַפּוּי דְמְטְרוֹנִיתָא, אִינוּן מ"ט אֲנַפִּין טְהוֹר, נְהָרִין כְּשׁוֹשְׁבַה חָנוּר וְסוּמְק, נְטָלִין מִימִינָא וּשְׂמָאלָא, גְּוִוְן חָנוּר בְּלִבּוֹן דְעַנְוָה, סוּמְק בְּשֵׁת דְדַחִילוֹ, יָרָא בְשֵׁת, כַּד אֶתְחַזְרוּ יְרוּקִין, הָא חֲתָן דִּילָהּ אֶסְתַּלַּק לְגַבֵּי חֲמָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, וּמֵאֲלִין תְּלַת גְּוִוְנֵי דְאֲנַפִּין תְּלִיין שְׂבַעִין וְתֵרִין אֲנַפִּין כְּחוּשְׁבֵן חֶסֶד, וּבְהוּן יר"ו אֶתְנוּן כְּחֻשְׁבֵן גְּבוּרָה, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְוַיַּעֲבֵר יְהו"ה, רָזָא דְעִיבוּת, נְהִיר בְּהוּן לְגַבֵּי כְלָה בְּאַרְבַּע אֲנַפִּין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א 1) וְאַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַת, וְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ וְא"ו עִיבוּר הַשָּׁנָה, דְאִית בְּהַ תְּלַת עֶשֶׂר יְרַחִין, וְאִינוּן וְאִיהִי בְּרֵאשִׁי תִיבִין ו"הוּ א"ני ו"הוּ, וּבִיה אִיהוּ אִשָּׁה (נ"ל איש) וְאִיהִי אִשָּׁה עוֹבְרָה, סוּד הָעֵבוּר יְסוּד, דְאִיהוּ יְסוּד טְפָה, דְמִינָה אֶתְעַבִּידַת עֵבוּר, דְאִיהוּ וְא"ו, דְהָא וְא"ו בְּלָא טְפָה לִית לָהּ עֵבוּר, וְדָא אִיהוּ מוּחָא דְתַמָּן חֲכָמָה.

וְא"ו אִיהוּ חוּטְמָא מִתְתַקְנָא בְּאֲנַפִּין, עַלְיָהּוּ אֶתְמַר (כראשית ב ז) וַיִּצָּר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם, וְנְהָרִין בְּחָנוּר וְסוּמְק, וְחוּטְמָא דְאֲזָלָא בְּאַרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל חוּתָם אָמַת, וְאִם לָאו אִיהִי בְּאַרְחָ קְשׁוּט לָאו אִיהִי חוּתְמָא דְגוּשְׁפִּנְקָא דְמִלְכָא, וּבְגִין דָּא צִיּוּרָא דְמְטְרוֹנִיתָא דִיּוֹקְנָא דִילָהּ דְחוּטְמָא, מִתְתַקְנָא בְּאֲנַפִּין וּבְאַרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל עַל אֲנַפִּין, וְתֵרִין נוֹקְבִין דְחוּטְמָא תְּרֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט, פּוּמָא בְּרֵתָא דְמִלְכָא, וּבְהַ לְשׁוֹן לְמוֹדִים דְאִיהוּ צְדִיק, וְעֲלָהּ (נ"א וְעַלְיָהּ) אֶתְמַר (שיר ד ג) כְּחוּט הַשָּׁנִי שְׁפֹתוֹתֶיךָ וּמְדַבְּרֶיךָ נְאוּהָ בְּאֹרִייתָא, פּוּמָא פְּלָלָא דְכְלָא, מִינָה קוּל וְדְבוּר דְאִינוּן ו"ה, מִינָה תְּבַל דְאִיהִי ה', פּוּמָא דְקִיקָא סְתִימָא בְּאוֹת י', מִתְתַקְנָא בְּשְׂמָא דִיְהו"ה, וּבְגִין דָּא כְּחוּט הַשָּׁנִי שְׁפֹתוֹתֶיךָ וּמְדַבְּרֶיךָ נְאוּהָ.

צְוֹאֲרֵךְ כְּמִגְדֵל הַשָּׁן (שם ז ה), דָּא יְרוּשָׁלַם, עֲלָהּ אֶתְמַר (שם ד ד) כְּמִגְדֵל דְדוּד צְוֹאֲרֵךְ, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ כְּהַנִּים לְוַיִּים יִשְׂרָאֵלִים, בְּנֵי לְתַלְפִּיּוֹת דָּא צְדִיק דְאִיהוּ תַל שְׁהַבֵל פּוּנִים בּוּ, פְּנוֹת דִּילָהּ תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, דְשְׂכִינְתָּא וְדָאֵי אִיהִי יְרוּשָׁלַם, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ תְּלַת אֲבָהוּן, חְרוּזִין דִּילָהּ תְּרֵי סְמְכֵי קְשׁוּט.

דְבַר אַחַר צְוֹאֲרֵךְ דָּא אֹרִייתָא, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ רַמ"ח פְּקוּדֵין דִּילָהּ, חְרוּזִין וּקְמִיעִין דִּילָהּ אִינוּן מְמַנָן עַל שְׁס"ה לָא תַעֲשֶׂה, דְנְטָרִין לָהּ בְּהוּן, וְכַד אֶסְתַּלַּק צְוֹאֲרֵךְ בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ לְגַבֵּי חֲתָן, כְּמָה

ממלכת הרשב"י

גירסת
הזוהר העולמי

שמה

דף קמו ע"א

תקנוןא שתיקתא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

ריחין טבין סלקין בה, הדיא הוא דכתיב (שם ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, דא טורא דסיני דאיהי
צואר עלמא, (שם) מקטרת מר דא קודשא בריה הוא, דאתמר ביה (שם ד) אלה לי אל הר המור,
ולבונה דא סיהרא קדישא, עלה אתמר ואל גבעת הלבונה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דאיהו
כל כליל בכלא.

דבר אחר צוארה דא אורייתא דבעל פה, הלכה למשה מסיני, מקטרת מור אמר מר, ולבונה
לבון ההלכה, מפל אבקת רוכל דא צדיק דאית ביה מפל מינים, ודא נהיר לה לאורייתא דבעל
פה, ומיד (דף קמו ע"א) דאיהי מתקשטא בכל מיני תכשיטין, ירושלם דאיהו צואר עלמא, קודשא
בריה הוא אסחר לה, הדיא הוא דכתיב (זכריה ה ט) ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב,
ואיהו מחבק לה בתרין דרועין, הדיא הוא דכתיב (שיר השירים ב ו) שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני.

וידין דמטרוניתא פלה קדישא, אינון רשימין פלהו בשמא דיהו"ה, פגונוא דא (אמר המגיה הלשון
מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בכף י, בקחמש אצבעין ה, בדרועא דילה ו, בכתף דילה ה, בכתף דילה
מצוירין פמה שרטוטין פענפין דאילנא דחיי, לרשמא ביה דאיהו עין חיים, הדיא הוא דכתיב
(משלי ג יח) עין חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשה מימינא דילה אתיהיבת אורייתא
דככתב, משמאלא דילה אורייתא דבעל פה, ובאן אתיהיבו בתרין לוחין, דאתמר בהון (שיר ד
ה) שני שדיך פשני עפרים תאמי צביה.

ועוד ו' איהו אורייתא דככתב, דאתיהיבת בתרין דרועין דאינון שית פרקין, ובאן אתיהיבת
בתרין לוחין, דאינון שני שדיך, ואינון י' (ובהון צורת ז), ובהון צר, הדיא הוא דכתיב וייצר, ואינון
בתולין דעלימתא דאיהי אורייתא דבעל פה, דאתמר בהון (שמות לב יט) וישבר אתם תחת הקר
חתן דילה, תהוא דאמר (דברים כב כ) לא נמצאו בתולים לנערה (שם יט), וענשו אותו מאה כסף אלין
מאה ברכאן (שם), ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה בגלותא פל ימיו.

שבחא דגופא, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר, ומאן דידע שעור קומה דילה איהו ירית עלמא
דאתי דאיהו ו', דאתמר ביה (ירמיה יז יג) מקנה ישראל יהוה, מקנה דאיהו קומה דילה שעור
דילה, שעור קומה דא צדיק, דאתמר ביה (תהלים צב יג) צדיק פתמר יפרח, ועלה אתמר דמתה
לתמר.

דאתמר בה, (שמות טו כז) ויבאו אלימה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים, תרין עשר
עינות אלין אינון תרין עשר פרקין, דאינון שית בתרין דרועין ושית בתרין שוקין, הדיא הוא
דכתיב (שיר השירים ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש בתרי שש, בתרין דרועין
שית פרקין, וכן שית אחרנין בתרין שוקין, (שם טו) שוקיו עמודי שש, אלין אינון י"ב עינות מים.
שבועים תמרים די בהון צדיק פתמר יפרח הא אינון חמש אצבעאן, ובהון תליסר פרקין, אינון
ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתרין רגלין, הא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין
ארבסר ואיך אמר תליסר), שבועין דלהון שבועין תמרים, תרין צדיקי פתמר יפרח בהו.

ובהון פתיב (שם ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, נעלים דילה נעילת החג ונעילת הפסח, ולא צריך לאתחזאה קדם נעלים דחול, דאינון שאור וחמין, ועלייהו אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דתרומה וחולין פגוונא דא לא צריך לאתערבא תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צריך לאתחזאה קדם מלאכה דקדש דאיהו מלאכת הכהנים, וכן אש דחול לא צריך לאתחזאה בשפת קדם אש דקדש, דכלהו חול ואחרנין קדש, ובגין דא מני המבדיל בין קדש לחול.

הא ציון דאיהי שכנתא נפקא בכל קשוטין דילה, וכל עלמא מורין לה באעפעי, תדא הוא דכתיב (ישעיה לג כ) חזה ציון קרית מועדנו, וחתן נפיק מעופר לגפה, וכל עלמא אמרי (שיר ג יא) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, חתונתו שכנתא עלאה, שמחת לבו שכנתא תתאה, יום דתרוניהו עמודא דאמצעיתא, בוצינא קדישא הא פלה מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה, ברא דמלפא. (דף קמו ע"ב).

תקונא שביעאה

(זהו תקון כז)

הא איהו בראשית ברא אלהי"ם, בראשית אפא ואימא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה, ברא דאפא ואימא, אלהי"ם ברתא, ועלייהו אתמר (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו, (שמות כ יב) כבוד את אביך ואת אמה, אביך דא קודשא בריך הוא, אמה דא שכנתא, דחילו דילה בפקודין דלא תעשה, אוקירו דילה בפקודין דעשה, וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) פי מכבדי אכבד, ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא רבי רבי, ומה הוא אוקירו ובזיון לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודהי כד שכנתא איהי בגלותא, כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, כאלו אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלפא דתוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת לגבי שכנתא, וכלא כל מאן דמקבל לה בביתה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלפא), ועאיל שלם פינהא ובין בעלה, חלא כל יקרא דעביד לה למלפא עבדי, דאם מלפא פעם עלה זמנא חדא או תרין, יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתה, ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לה או מאן זלזל בה, או אם תריך לה למלכותא אחרא.

פגוונא דא קודשא בריך הוא תריך לה לשכנתא, וארמי לה מביתה, תדא הוא דכתיב (ישעיה נ ו) ובפשעיהם שלחה אפכם, וכלא כל מאן דאוקיר לה בגלותא לקודשא בריך הוא אוקיר, או מאן דמזלזל בה לקודשא בריך הוא מזלזל, ובגין דא פי מכבדי אכבד ובזוי יקלו, דאף על גב דקודשא בריך הוא זבין לה בחובין דבנתא רביעאה, איהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה,

וְרָזָא דְמַלְהָה (שמות כא ז) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּית חוֹרִין, בְּגִין דְּבִגְלוּתָא קִדְמָאָה דְלֹא הָוֵת לָהּ בְּעֵלְהָ דְאִיהִי אֹרִייתָא חִירוֹ דִּילָהּ, לֹא נִפְקַת לָהּ בֵּית חוֹרִין, וְנִפְקַת בְּחַפְזוֹן כְּעֵבְדָא דְבֵרַח מִרְבוּנִיהָ וְלֹא אִית לָהּ שְׁטַר חִירוֹ, אֲבָל בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא דְאִית לָהּ בְּעֵלְהָ דְאִיהוּ בֵּן חוֹרִין, לֹא תֵצֵא בְּחַפְזוֹן וְלֹא תֵצֵא כְּעֵבְדִין, דְאִתְמַר בְּהוֹן עֶבְדִים הָיִינוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּית חוֹרִין, וּבְגִין דָּא כִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.

וּמְנַלְן דְאֹרִייתָא אִיהוּ חִירוֹת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לב טז) וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל הַלְחָת, וְאִיהוּ יְהֵא לָהּ בְּפוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא חֲרוֹת מִמְלֵאָהּ הַמְּוֹת, דְלֹא יִמּוֹת מְשִׁיחַ בֵּן אֲפֻרַיִם, חֲרוֹת מְשַׁעְבּוּד מְלָכִיּוֹת דְלֹא יִשְׁתַּעְבְּדוּן בָּהּ וּבְבִנְהָא לְעַלְמָא, וְיְהֵא לָהּ חִירוֹ וְלְבִנְהָא מְכַל מְרַעִין בִּישׁוּן דְעֵלְמָא דְאִינוּן עֲרַב רַב, וְיִשְׂרָאֵל דְאִינוּן מְסַטְרָא דְהַהוּא נַעַר אוּ מְפָרְסִיא קְדִישָׁא, אִף עַל גַּב דְהוּוּ מְחַנְיָבִין בְּכַמְהָ חוֹבִין, כְּמָה דְאִמְרִין אִין בֵּן דְיוֹד פֵּא עַד שְׂיִהִיָּה דוֹר שְׁכָלוֹ זַכָּאי אוּ כְלוֹ חַיִּיב, אִתְמַר בְּהוֹן (שם כא ח) אִם רָעָה בְעֵינֵי אֲדוֹנֵיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָהּ, עִם כָּל דָּא וְהַפְּדָהּ בְּגִלוּתָא, וְלֹא יִמְשׁוֹל לְמוֹכְרָהּ בְּגִלוּתָא, בְּבִגְדוֹ בָּהּ, בְּגִין דְּבִגְדוּ בְּעֵבֻדָּהּ זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְמְכַר לָהּ בְּגוֹפָא דְאִיהוּ אִמָּה דִּילָהּ, וְאִתְמַר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ, כִּד תִּפּוֹק מִגּוֹפָא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, דְאִינוּן נְפִשׁוֹת דְאִינוּן מְשׁוֹתְפִין עִם גּוֹפָא תַתָּאָה, דְהִנְנָאָה דְלַהוֹן לֹא אִיהִי לְעֵלְמָא דְאִתִּי, לְאִשְׁתְּדִלָּא בְּאֹרִייתָא דְאִיהוּ חִירוֹ מִמְלֵאָהּ הַמְּוֹת, אֲלֵא לְיִרְתָּא לְעֵלְמָא דִין, וּבְגִין דָּא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי אִשְׁתְּדִלָּא בְּאֹרִייתָא, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים מִגּוֹפָא בְּדוּחְקָא, כְּנִשְׁמַתָּא דְעִם הָאֲרִין דְאִיהִי עֵבֶד, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּר חוֹרִין מִמְלֵאָהּ הַמְּוֹת.

תקונא תמינאה

(זהו תקון כ"ח)

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בְּאֵר (ב"א בְּאֵר שִׁית), וְאִינוּן תְּרִין, חַד (במדבר כא א) בְּאֵר חֲפְרוּתָהּ שְׁרִים כְּרוּתָהּ נְדִיבֵי הָעָם, חַד אִיהוּ בְּאֵר דְאִתְמַר בָּהּ (בראשית כו כא) וַיָּרִיבוּ גַם עֲלֶיהָ, וְתַנְיָנָא בְּאֵר אַחֲרַת וְלֹא רַבּוּ עֲלֶיהָ, בְּאֵר דְרַבּוּ עֲלֶיהָ דָּא אֹרִייתָא דְבַעַל פָּה, דְאִתְמַר בָּהּ (שם כ) וַיָּרִיבוּ רוּעֵי גֶרָר עִם רוּעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם, אֵלֶיךָ מְקַשִּׁין עַל אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ חוֹלְקִין עַל אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ מְטַהְרִין וְאֵלֶיךָ מְטַמְּאִין, אֵלֶיךָ פּוֹסְלִין וְאֵלֶיךָ מְכַשְׁרִין, אֵלֶיךָ אוֹסְרִין וְאֵלֶיךָ מַתִּירִין, בְּשִׁית סְטְרִין, וְאִינוּן בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שִׁית וְכו'.

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

בראשית ברא שית סטרין דאפור וְהִתֵּר כְּדָקְאֲמָרֵן, וְעָלִיָּה אֶתְמַר (במדבר יד יז) וְעָתָה יִגְדֵּל נָא פֶּחַ אַדְנִי, וְאִיָּה כ"ח אֲתוּוֹן דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, בְּהָאֵי (נ"א דְּאִיָּהוּ) כ"ח תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים (בראשית כו כב) וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רִבּוּ עָלֶיהָ, דְּאִיָּהֵי הִלְכָּה לְמִשְׁחָה מְסִינֵי קַבְלָה לְמִשְׁחָה מְסִינֵי, וּמִשְׁחָה בְּגִינְהָ בְּזִמְנָא דְּאִמֵּר לִיָּה קוֹדֶשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא אֵין שְׁלוֹם בְּעִירָהּ, אִמֵּר וְעָתָה יִגְדֵּל נָא פֶּחַ אַדְנִי, וְאִיָּהֵי תְלִמּוּד דְּאֶתְמַר לְמִשְׁחָה, מִשְׁחָה קַבֵּל תּוֹרָה מְסִינֵי, מִשְׁנָה שְׂפָחָה דִּילָהּ, דְּהָא אֶתְעַבֵּיד לְהִלְכָּה דְּאִיָּהֵי בְּרַתָּא דְּמִלְפָּא לְבוּשָׁא, וּבְרַתָּא דְּמִלְפָּא אִיָּהֵי בֵּת קוֹל מְלָגָא, וּבְרִיָּיתָא אִיָּהֵי שְׂפָחָה לָּהּ מְלָכָה, וְאַלִּין תְּרִין סְמִכִין לָּהּ לְבְרַתָּא דְּמִלְפָּא בְּגִלּוּתָא מִשְׁנָה וּבְרִיָּיתָא.

וְאִית שְׂפָחָה בִּישָׂא דְּאֶתְקִרִיאַת שְׂטָנָה, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית כו כא) וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵהּ שְׂטָנָה, אֶתְתָּא דְּנָחֵשׁ דְּאִיָּהוּ שְׂטָן, וְדָא אִיָּהוּ מִחֲלָקַת וּקוּשְׂיָא, וְעָלָה אֶתְמַר (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעַבְדוּתָהּ קָשָׁה, דְּוְדָאֵי דְּהָא אִיָּהוּ קוּשְׂיָא, בְּחוּמָר דְּהָא קַל וְחָמָר, דְּהָא נָחֵשׁ עַקְלָתוֹן מִחֲלָקַת, וְזִמְנָא אִיָּהוּ קַל בְּשַׁעְבוּדָא דִּישְׂרָאֵל כִּד חוּבִין קָלִין עַלִּיָּהוּ, וְזִמְנָא דְּאִיָּהוּ חָמוּר כְּבֵד, וּמִסְטָרָא דִּילָיָה (שם ה ט) תְּכַבֵּד הָעֶבֶדָה.

וְנָחֵשׁ אִיָּהוּ אָזִיל בְּקוּשְׂיָא וּמִחֲלוּקַת, בְּגוּוֹנָא דְּגַלִּי יִמָּא, בְּגוּוֹנָא דְּהָא כִּד חָשִׁיב בְּר נִשׁ דְּאִיָּהוּ בְּקוּשְׂיָא וּמִחֲלָקַת לְתַתָּא בְּסִיפָא דְּמִתְנִיתִין, אֲשַׁבַּח לָּהּ בְּרִישָׁא, וְכִד חָשִׁיב דְּאִיָּהוּ בְּרִישָׁא, אֲשַׁבַּח לָּהּ בְּסִיפָא, וְלִבְתֵּר פְּלִיג בְּאֲמַצְעֵיתָא דְּמִתְנִיתִין, וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרֵת דְּהָא פְּסִיקְתָּא, דְּתַמָּן פְּסִיקֵי הִלְכָּה וְאִיָּהוּ תְרוּץ, וְלֹא רִבּוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחוּבוֹת, וְאַלִּין פְּסִיקִין וְתְרוּצִין אֵינּוֹן לְבָנִים, דְּאֵינּוֹן לְבוֹן הִלְכָּה, וְדָא אִיָּהוּ וּבְלָבָנִים, וּבְכָל עַבְדוּתָהּ בְּשָׂדָה וְדָאֵי דְּהָא בְּרִיָּיתָא, דְּעָלָה אֶתְמַר (דברים כב כז) כִּי בְשָׂדֶה מִצְאָהּ וְגוֹמֵר, אֶת כָּל עֲבֹדְתָם זֶה מִשְׁנָה, שְׂפָחָה תִּנְיִינָא לְבְרִיָּיתָא, אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרָה, הַכֹּל תְּלוּי עַד שִׁיבָא אֲלֵיהוּ, דְּהָא שְׂפָחָה תְּלִיתָאָה דְּאִיָּהֵי אֶקְרִי עַבְדוּתָהּ (עֵיבוּד ה'). קָם יְנוּקָא חָדָא, פְּתַח וְאָמַר (איוב לב ו) צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יֹשִׁישִׁים.

תקונא עשיראה

(זהו תיקון ל')

ב"ראשית ב"רא א"להים דא בב"א, ואינון תלת בבי דאתרמיזו בתלת אנפין ברא"שית ב"רא א"להים, ועלה אתמר (שמות כב ח) על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא, על שיה על שלמה דא בבא מציעא, על כל אבדה אשר יאמר פי הוא זה דא בבא בתרא, על שור ביה מתנפחים מארי מתניתין דא עם (דף קמז ע"ב) דא, ואית שור ואית שור, שור תם ושור מועד, ואית חמור ואית חמור, ועל אלין הסטרא דמסאבו אתמר בהון (דברים כב ז) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, ויעקב בגינייהו אמר (בראשית לב ו) ויהי לי שור וחמור, צאן דא שיה דאתמר ביה על שיה, ועבד ושפחה דא איהו על כל אבדה.

ישור מועה, ארבעה ועשרים תולדות הנזיקין תליין מניה, וכלהו תליין מארבע אבות דאינון קרן ושן וגוף ורגל, נגיחה בקרן, שן והנה אכיל בגול, רבצה בגופא על מאני ותבר לון, ולית מאני אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלהו במתניתין אתמר, חמור איהו חמור בחומרא דמתניתין, ותלמיד חכם דשליט עליה אתמר ביה עני ורובב על חמור, ומאי ניהו דשליט עליה, חכם מופלא ורב רבנן דא שליט עליה, אבל אחרא איהו מחמרא בתריה בחומרא דמתניתין, וכן שור נגח לון בקושיא, ונשיד לון, ורביץ עליהו ותבר לון, ודא איהו מחלקת, וכן ברגל תבר מאני, ובגין דא בשור ובחמור דאינון ממנן דעשו וישמעאל, יתון רביבין עליהו תרין משיחין ושליטין עליהו, ומארי מתניתין שליטין עליהו, ועליהו אמר יעקב ויהי לי שור וחמור שליט עליהו, בתלמודא ובמדרשים, ובקשירו דתפלין וציצית שליט עליהו, דאינון מועדים לקלקל, דאתמר בהון (שמות א יד) וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים.

מיד נפק קלא ואמר, אנחו ליה לינוקא ויסליק לאתריה, דהא שתין הלכות דאינון ששים המה מלכות תליין באורייתא, ואיהו אתי לסלקא לון לאתריהו, מיד פרח ולא חזו מדי, אמר רבי שמעון ודאי דא איהו תינוק יונק משדי אמו, ודא נער, דאיהו אנהיג ארביין בימא, דאינון תלמידי חכמים דאזלין בימא דאורייתא, בארבע רוחין, די בהון אתמר (יחזקאל לו ט) כה אמר יהוה מארבע רוחות באי הרוח, ואית ארבע רוחין אחרנין מסטרא דשטן דאתין בקושיא ומחלוקת, וטבעין ספינות דאינון תלמידי חכמים בימא דאורייתא, ולא יכלין לנפקא מתפון, וגלגלין סלקין ונחתין בהון.

אדהכי הא ינוקא קא נחית, פתח ואמר בוצינא קדישא פתח פיה באורייתא, דהא פימך איהי סיני, קליו והבלין הנפקין מפומך עליהו אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים וגומה, וכלהו צייתין למלוכה עלאין ותתאין, דאינון שתין רבוא דמתבתא עלאה, ושתין רבוא דמתבתא תתאה, ואנת איהו בדיקנא דמארה, דבוזמנא דפתח באנכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח, וכל חיילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא, ואדם לשבת על כרסייא דאיהו קודשא בריה הוא, איהו ציית למלין דילך בגין דמטרוניתא דילה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מיד פתח ואמר, בראשית, בראשית, בראשית, ואינון שית ימים ברא אלהים מאי אלהים ימא שביעאה, ורזא דמלה (קהלת א ז) כל הנחלים הולכים אל הים, והים איננו מלא. עלאין שמעו, ונינן דרחשין בימא דאורייתא, עלה אתמר (תהלים קד כה) שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות, וכלהו שאגין על טרפין, ושכינתא אתמר ביה (משלי לא ו) ותתן טרף לביתה וחק לנערתייה, כל הנחלים דאזלין לימא הא שבע אינון, ואינון שבע נערות (ד קמח ע"א) הראויות לתת לה לאימא קדישא דאיהי בת שבע, ים אוקינוס פלילא משבע ימים, ואמאי אתקריאת אוקינוס, בגין דכל מיני

מִיָּא וְנוֹגֵן וְרַחֲשֵׁין דְּלֹאוּ אֵינֹן דִּילָהּ, וְיִתְנוּן לְאַעְלָא בְּהַ, אֵיִהִי מְקִיא לֹון, וּמִתְמָן הֵם שְׁבִים לְלַכְתָּ, כְּגֹוֹנָא דְתִיבַת נַח דְּלֹא תְּוֹה מְקַבְּלָא מְמִינָא אַחְרָא, אֶלְא מְאֵלִין דְּמִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין דָּא כָּל הַנְּחָלִים דְּאֵינֹן תְּלַמְיְדֵי חֲכָמִים כְּלָהוּ מִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֻרֵּיתָא הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וּבְעָאן לְאַעְלָא לְשִׁכְיִנְתָּא, וְאֵיִהִי לָא מְקַבְּלָא לֹון בְּגֹוֹהַ, אֶלְא לְאֵלִין דְּמִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְלָא לְגַבְהַ (נ"א בְּגֹוֹהַ), דְּאֵינֹן שְׁבַע רוּעִים, וְלְשִׁבְטֵין דְּנַפְקִין מִנְּיָהוּ, וְלְכָל דְּאֵתְיִין מִסְטְרֵיִיהוּ וְיִתְעַרְבוּן בְּהוֹן, יִמָּא קַבִּילַת לֹון וְיִתְעַרְבוּן בְּגֹוֹהַ, אֶבֶל לְאַחְרָנִין לָא קַבִּילַת לֹון, וּמִתְמָן אֵינֹן שְׁבִין לְלַכְתָּ.

דְּנִדְאֵי אֵיִהוּ ה' יִמָּא, נַחַל דִּילָהּ ו', כָּל אֵינֹן דְּיִרְתִּין נִשְׁמַתִּין מִן יִמָּא וְנַחַל דִּילָהּ, בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵימוֹ דִּי"ה, אֵיִהִי קַבִּילַת לֹון, וְאַחְרָנִין דְּלֹאוּ אֵינֹן חֶלֶק יְהו"ה אֵיִהִי לָא קַבִּילַת לֹון, וְדַחֲיָא לֹון מִתְמָן, וּמִתְמָן הֵם שְׁבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ כְּלָהוּ וּבְרִיכוּ לֵיהַ, וְאַמְרוּ פּוּמָא דְשִׁכְיִנְתָּא, סִינֵי סִינֵי, זְכָאִין אֻדְנִין דְּשִׁמְעִין מִלִּין אֵלִין מִפּוּמָא.

אמר המגיה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזוהר, הבדלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שגלגל זכות זה על ידי.

